C. Wm Oberg

C. Wm Oberg

C. V. Obrg
Qvista.

Bok no 2

1 jan 1895
1 jan 1901.

År 1895.

Jan. den 1sta i närheten af Cape Leuwin in. Bargue Kosciusko
Frisk bris mulet. d. 5. 39° S. 135° E. sagta bris från S.W.
d. 6. 39° S. 138° E S.W. vind klart väder tom mage. (blef natt på 1/4 vanssa den 31 Dec 1894)
Huru olika i år emot ett år sedan då jag var i Gusarfshyttan på bal
d. 8 såg Cape Otway kl 5 på morgonen. har icke sett något land på 113 dagar
10 Kallade in till Portland för proviant kl. 5 e. m. lemnade kl 11 samma qväll.
12 kryssade i närheten af Cape Otway vind östlig.
13 kl. 1 på natten fick W. vind passerade Willsons promontary kl 8 e. m.
18 Ankrade i Port Jackson kl. 4 e.m. har varit ifrån Sydney litet öfver 3 år.
War ombord i Kosciusko ynsom arbetade och ynsom gick och drög
mig omkring i och rund Sydney till den 18 March
Mars den 18 Började arbeta i Schooner Three Cheers"
19 Mönstrade. Mins väl huru det var förra året denna dag
Den 24 gick till sjös hade motvind för några dagar
31 var i korallhafvet sydkandegod vind till den 3 apr.
April 3 vind aftog och blef nästan lugnt
Den 5te 13° S. nästan stiltje Den 6te min namnsdag svag O vind
ganska varmt 156° O. 12° S. Hade litet nöje på qvällen
Den 7de mellan kl. 4 & 6 på morgonen dr. att jag var hemma i Sällsby
med d. Un. Tyckte mig vara i Selersdal m.m. och med Berberg & ect.
fick m. x x x allt tycktes vara väl. Den 9 såg Salomon öarna
stark N. W. vind med regn. Den 10. Seglade emellan flera öar
svag N. W. vind tills på natten då vi hade hårda regnbyar.
Kommer ihog huru jag hade det för ett år sedan denna tid.
Den 11 svag S bris. passerade Treasure Island Salomon Grupp
vinden aftog på qvällen och det blef nästan lugnt tills kl 5.
på morgonen den 12 Långfredag då vinden friskade upp

1895

eftermiddagen med omskiftande vindar, qvälle nästan lugnt.
med dyningar ifrån S.W. Dr. att jag x x den U. da hon låg och sof på ängen
Den 13 Svag S.W. bris. Ön Bogen Ville syntes på afstånd. Kommer ihog
huru det var sista året denna lördag. Den 14 Påskdagen svag S. O. vind
Gungade sagta fram. ynsom regnbyar och Solsken. Tankarna oafbrutet fästade vid hemmet. På e. m. Syntes Nya Seland uppdykna
Den 15 annandag Påsk. regn på f.m. var vid Cape St George
Den 16 ankrade vid Herbatshöhe kl. 4 på morgonen och
begynte att lossa laster men blef hindrad af regn på e.m.
Söndagen den 21 Jordbäfning på morgonen var i land på
e.m. Den 25 kl. 12 lättade ankar och seglade ifrån
Herbertshöhe. Den 29 ankrade i Lagoon vid Sir Charles Hardie
lossdratte 2 träders med deras tillbehörighete.
May den 1sta Lemnade Sir Charles Hardie och den
2 ankrade i Karoola harbour vid Buka på
morgonen. Den 3 Lättade ankar på morgonen och styrde
längs kusten af norra ändan af Buka. Den 4 den Un föd. d.
seglade för sagta bris emellan Buka & Cartege
öarna. Tankarna oafbrutet fästade på hemmet. Undrar
om d. Un tänker på mig nu. Söndagen d. 5 ankom
till Cartege. Arbetade hela dagen med Bechedamere
Den 6 på morgonen lättade ankar och utlöpte genom
öppningen i Korallrefvet kl. 10 Kommer ihog huru det
var förra året denna dag när jag gick till Mates
Den 9 ankom till Mortlock och ankrade innanför refvet
kl. 6 e. m. Den 10 Lättade ankar och seglade till Trade-
Stationen, lastade Cobra hela dagen.

Maj 1895

Den 12 Lemnade Mortlock och ankom till Lord Howe den 15. Den 17 Lemnade Lord Howes och ankom till Tasman den 20. Lemnade påföljande dag d. 21.
Den 22 passerade Mortlock kl. 10 f.m. och den 23 Cheri Him d. i närheten af Bogenville. vinden Ost passerade nord cape af Buka. Den 24 anlände till Queen Karoola harbour. Den 25 lemnade och hade Sopau och hans Son och 2 andra passagerare till Raalum
Den 28 anlände till Herbertshöhe
Den 29 seglade ned till Raalum och lossade lasten af Cobra. June
Den 1sta Seglade tillbaka till Herbertshöhe på natten Stark Jordbäfning som hindrade mig ifrån att sofva - huru jag var ombord å fartyget.
Den 2ra Pingstdagen SS Lübeck ankom med post. Inga bref för mig men jag hoppas att nästa båt bringar mig några.
Skref bref hem på f.m. på e.m var i land några timmar Den 3 annandag Pingst. arbetade hela dagen. Kommer ihåg huru jag hade det resta året denna dag on top of the hill.
Den 5 Lemnade Herbertshöhe på e.m. men måste vända tillbaka för motvind.
Den 6 Lemnade åtyo för att uppsöka några kanaker som hade synt och medtagit en båt ifrån Radum Den 7 & 8 krysade utanför the Mother. hade en dr ang. d. U. at Lord Howe Island She was very kind as usual.

June 1895

Den 18 ankrade i Karoola harbour Buka Under resan ifrån Herbertshöhe så hade vi för det mästa motvind och stilla.
Den 19 lemnade Karoola H. hade stilla och motvind till den 26. då vi befann oss vid norra ändan af Bogenville flera kanoter kom långsidan på qvälle så försökte vi att gå in till Banjo bay men måste afstå från tills påpåföljande dag den 27. då vi ingick och ankrade kl. 10 f. m.
Den 28 Lättade ankar kl: 4 på morgonen, och ankrade i Timbache bay kl 12 på middagen. Lemnade den 30 på morgonen, och ankom till Carteret den 1 July kl: 6 e. m. men kunde icke inlöpa genom öppningen förän påföljande dag
Den 2. Den 3 lemnade tidigt på morgonen för Lord Howe & Thasman öarna hade svag O. & S. O vind
Den 9 syntes Lord Howe men kunde icke inlöpa för motvind. Den 10 Inlöpte genom S. O inlöppet och ankrade vid Stationen på eftermiddagen. Den 13 lemnade Lord Howe på morgonen för Thasman och ankom der den 14 Söndag ankrade kl. 12 på dagen. Var i land på e. m.
Den 16 lemnade tidigt på morgonen Den 18 krysade längs kusten af Bogenville Stilla och Regnbygar.
Den 19 på samma ställe. Den 20 ankrade i Cape Lowerty bay kl. 9 f. m. Var i land på e. m. såg flera hundra womm alla nakna. Tänkte af hemmet hela dagen. Den 22 lemnade tidigt på morgonen, och ankrade i Bocka strait på aftonen
Den 24 lemnade på e. m. och ankrade vid Petatch på qvällen.
Den 25 lemnade på e. m. för Herbertshöhe
Den 27 passerade Cape St George och den 28 ankrade vid Herbertshöhe
Den 29. Gick ned till Raalum och lossade Cobra.

August 1895

Den 2 Seglade till Herbertshöhe Den 4 lemnade kl 1 på natten och ankrade kl 12 på dagen på Nordkusten. Den 5 lemnade kl 4 på morgonen hade sagta bris hela dagen Den 6 seglade längs kusten af Nya Island. kammer ibaghuen det var för ett år sedan. Den 7 seglade för sagta bris emellan Sandwich ön och Nya Island, många kanoter kom långsidan Den 8 Seglade genom Sundet och ankrade vid Nussa kl. 2 e. m. Lemnade den 10 på morgonen kryssade på Ostkusten af Nya Island och ankrade den 13 vid Lauan. Den 15 lemnade tidigt på morgonen och var i land på flera ställen och Recruterade. Den 18 ankrade vid Fisher Island kl. 10 på qvällen Den 19 var i land och lagade en båt och såg mig omkring. Den 20 lemnade kl 5 på morgonen och ankrade på vestkusten af Garden Island kl. 12 på dagen. Den 21 lemnade på morgonen, och kallade in på flera platser på Ostkusten af Nya Island och Recreaterade. Den 23 anlände till Nussa kl 10 på qvällen. Den 25 lemnade och ankrade vid Enuck kl. 10 f.m. Den 26 lemnade kl 10 f. m. men måste ankra 2ne gånger å rad för vindstillo gick genom sundet på qvällen begge båtarne bagserade oss ut till Westkusten

September

Den 1 st[?] Dr om d. Um. I saw her between 12 & 4. a. m.
Den 4 anlände till Herbertshöhe kl: 10 f. m. Den 5 seglade ned till Kalum på morgonen Den 7 seglade tillbaka till Herbertshöhe på aftonen Den 11 lemnade för Buka på morgonen var i land på natten i Kokopo.

—95—

Den 12 passerade Cape St George. och den 13 anlände till Petatch och ankrade kl. 6 e. m. Den 14 lemnade på f. m. och ankrade vid Haraola harbour kl. 1 e. m. lemnade kl: 3 mötte Schooner Zoe vid Nord Cape af Buka. Den 17 kallade vid Cape Laverty och Sin Bucke. Den 21 ankom till Mortlock men kunde icke inlöpa genom öppningen för motvind och stillo förän den 23 kl 2 e. m. och ankrad vid Stationen kl. 6 på qvällen. Lemnade den 25 kl 6. på morgonen. Den 26 på Ostkusten af Buka. Ankrade vid Petatch den 27 kl. 2 e. m. Den 28 lemnade kl. 11 f.m och ankrade i Haraola harbour kl. 2 e. m. var i land på en liten ö och sköt dufvor fick omkring 30 st på 2 timmar. Den 29 lemnade kl: 10 f. m kallade vid Nord Cape hade en märkvärdig Dr angående B L and the old man. Den 30 ankrade vid Nissan kl 10 f. m

October

Den 1 lemnade Nissan kl 6 på morgonen och anlände till Herbertshöhe den 2 kl 12 på dagen. Den 3 gick till Kalum och losade. Den 4 seglade tillbaka till Herbertshöhe Den 6 Söndag Styrman lima. Den 9 lemnade för Nussa ankrade vid New sund den 11. f. m. Lemnade igen på e. m och ankrade vid Enuck på qvällen. den 12 ankom till Nussa kl. 3 e. m. Den 16 lemnade kl 6 på morgonen hade stilt hela dagen. Ankom till Lauan den 17 kl 12 på dagen. Lemnade den 18. kl: 3 e. m. ankrade mellan Nussa & Enuck kl. 11 på qvällen Den 19 seglade till Enuck och ankrade 11 f. m. lemnade igen och ankrad vid Capotera kl. 5 e. m

October 95

Den 21 lemnade för Herbertshöhe kl. 3 e. m. Den 22 låg för
vindstilla vid Sandwich Island heladagen ovanligt varmt.
Den 23 likaledes flera kanoter kom lång sidan.
Den 24 vid samma läge litet längre söder ymsom regnbyar
med frisk bris flera kanoter kom ut till oss långsidan
Strömmen starkt emot oss med hög sjö från S.O.
Den 25. Frisk bris från S. på f. m. aftog på e. m utanför
Catrine haven en massa kanoter omkring oss De gräsliga
uttryck jag bevittnade i hela mitt lif. natten lung.
Den 26 Stark vind från S.E. kryssade heladagen på grund
vinden aftog något svag regnby på morgonen. den 27
Ledig Söndag midt emellan Nya Irland och Nya Brittanien
var i sigte af Herbertshöhe svag S. O. bris på f. m.
Undrar huru det förhåller sig vid hemorten nu?
Ankrade vid Herbertshöhe kl: 1 på natten den 28.

November

Den 3. Söndag Lemnade Herbertshöhe kl: 6 på morgonen
för Lord Howe Thasman & Mortlock & Nissan.
Låg för stilla på f. m. fick litet bris kl 11 och passerade
Birara point kl 12 middagen, och kl: 7 e. m. var vid
Cape St George. Den 4 passerade Nissan kl: 12 på dagen
och Nord Cape af Buka kl. 6 e. m. Den 5 passerade Carteret
kl. 8 f. m. God S vind. Den 6. Stark blixt och åska på natten
anlände till Mortlock kl. 10 f. m. och ingick genom öppningen
i korallrefvet kl: 3 e. m. och ankrade vi Stationen kl: 4 e. m.
stark vind med regn på qvällen Den 7 gjorde försök att gå
ut men blef hindrad af vindstilla; starka regnbyar
på natten.

95

Den 8 lättade ankar på morgonen kl 6 svag bris
ankrade kl: 3 e. m. innanför öppningen i refvet, stiltje.
Den 9 Vind W. kunde icke utgå genom öppningen, var i
land på aftonen på N. W. ön och letade skal och musslor.
Söndagen den 10 låg på samma ställe heladagen sysselsatte mig med
att skrifva utaf Poetry. Måndagen den 11 lättade ankar och utgick
genom S. W. öppningen kl 8 på morgonen, och styrde för Lord Howe
och ankom till W. sidan af Lagoon den 12 på morgonen men
kunde icke kryssa emot strömmen och motvind.
Den 13 ingick i Lagoonen kl 8 på morgonen vid
S. W. ändan. och ankom till stationen kl 12 på middagen.
Den 15 Lemnade kl. 7 30 på morgonen, och utlöpte genom
korallrefvet en half timma sednare, jag samlade denna
gång en del snäckskal af olika sorter. Söndagen den 17
kryssade på W. sidan af Lagoonen. Den 18 ingick genom
Korallrefvet vid Thasman kl 10 f. m. och ankrade kl 12 30 e m.
Var i land på eftermiddagen, och på ön hade någonting ovanligt
för min del. Den 19 lättade ankar kl: 2 e. m. men måste
ankra på qvällen för motvind vid norra ändan af Lagoonen.
Den 20 lättade ankar kl: 6 på morgonen och utlöpte
genom mynningen kl. 11.30 f. m. Farväl Thasman
skall jag någon gång återse dig? Söndagen den 24 kryssade i
närheten af Mortlock. vädret ostadigt på f. m. frisk bris på aftonen
Tankarna oafbrutet vid hemmet. Den 25 Kl 5 e. m. var i närheten
af Cape Lavaty frisk N. W. bris. Den 26 längs ostkusten af Buka
och Recruterade 25 Boys svag bris med regn på f. m.
klarnade upp något på e. m.

November 95

Den 27 låg för stilla i närheten af N Cape Buka
2 kanoter långsidan vid middagstiden. Den 28 ankom
till Nirran men igick icke i lagoonen nästan stilla
skulle lemna en båt der, men tråderena var rädda
för att komma ut till fartyget, så vi[?] fortsatte kursen
till Herbertshöhe med detsamma. Den 30 var i när-
heten af Cape St George på middagen vinden svag
från N. O. med regnbyar och solsken.

December.

Den 1. Söndag i kanalen mellan New Brittan
och Irland nästan stilla hela dagen passerade
Birara point kl: 4 e.m. för svag östlig bris.
och ankrade vid Herbertshöhe kl: 6/30 e.m.
Den 2ra erhöll 10 bref från hemmet
var i land på qvällen svag jordbäfning kl 9.
Söndagen den 8 var ombord hela dagen som vanligt.
Den 9 gjorde färdigt för vår afresa till Sydney ovanligt
varmt på dagen. Svalnade af emot aftonen.
Den 10 Lemnade kl 3 e. m. för svag sydlig vind.
Good by, shall I ever se yours shores any more?
Den 12 kryssade vid Cape St George hela dagen
S O vind. och stilla. Den 18 passerad Lauchlan öarna svag jord-
bäfning. Den 19 den H E. Britt kryssade emellan New Guinea &
Salomon öarna. Julafton den 24 Låg för stilla vid Rossel
ön på S. O. kusten af Nya Guinea. Ovanligt varmt
dref med strömmen mot landet, mina tankar

95

oafbrutet fästade vid hemmet. stilltje hela
natten. Juldagen den 25. Wakt på däcket från
12 – 4 på morgonen. stilla lugnt. Undrar huru mina
anhöriga och vänner har det i hemorten?
Hela dagen ganska långsamt, ingenting att fördrif-
va tiden med, värmen nästan odräglig. och
hvad som värst är, stilla lugnt och på samma
ställe. Kände mig ganska nedstämd. Qvällen förflöt
stilla, med mina tankar oafbrutet fästade vid
hembygdens skogar och dalar. Hade vakt på däcket
från 8 – 12 på qvällen. Den 26 Annandag svag
S. O bris, ovanligt varmt, var ej riktigt väl både
till humör och till hälsan, tankarne oafbrutet
fästade vid hemmet. Den 28 Svag sydlig bris, var
på samma ställe som om julafton. En af passageraren
hoppade öfverbord för att dränka sig i ysseln.
Han har haft strängd feber hela den sista veckan
och han hade för sig att han låg i hellvete. Värmen
outhärdlig. Söndagen den 29 stilla hela dagen
Den 31. I sigte af Rossel ön nästan på samma
ställe som om Julafton ovanligt varmt.
Så åter ett år har förflutit Och hvilar nu lugnt i sin graf.
Och allt hvad vi lidit och njutit Har gått med detsamma i graf
Ej mera skall komma tillbaka Den fröjd, som det en gång oss bar
Och allt hvad vi måste måste försaka
Wet minnet, som vi hafva qvar.

January 1896

Den 1st Svag Östlig bris förlorade sigte af Barrett öw gjorde anteckning 4 knop. En af passagerarne ganska sjuk väntar lifvet ur honom hvarje stund

Den 2 kl: 9 på morgonen Mr Spence dog och sänktes i djupet kl: 11 f. m. Stark östlig bris.

Den 4 17° 50m S. Stark östlig bris god 6 knops fart:

Den 6 Trettondedagen, passerade Frederick ref kl. 8 på morgonen, stark Östlig bris

Den 8 Stark O bris Sigtade Cape Moretons fyr kl 9 e m Stark Blixt i söder Sjön reste sig betydligt

Den 9. Vinden S på morgonen tilltog i styrka ovanlig hög sjö ifrån S. Tog in mrasiglen samt refvad storsiglet kl: 8 på morgone och stred ut. Vinden drog sig något åt Ost på e. m. tog refvet ur storsiglet kl 7. sjön nedgick något.

Den 10 Frisk N. O bris på e. m.

Den 11 Sigtade Cape Hawke Vinden frisk från Nord. Den 12 varsnade Sydney fyr kl. 12 på natten blef stilla på morgonen fick Bogbåt och ankom till Sydney kl 10 f. m.

Den 13 afslog alla regel ovanligt varmt 108 fa. i skuggan i Sydney och på många ställen uppe i landet så steg varmen till öfver 120° fa. i skuggan. Den 14 blef afmönstrad med 35 £ och var i land i Sydney till den 27

Februari

Då jag mönstrade i Skeppet Macquarie och lemnade whaarvet Central

Mars. 96

Den 2 Mars och lemnade Sydney den 3 tidigt på morgonen. Det barde och förtjena att nämnas att Barque Koscinsko ankom till Sydney från Fredrikstad den 1sta på morgonen efter en resa af 135 dagar och jag erhöll ett bref den sista gången som jag var i Sydney som jag addresserade till Rotterdam för ett år sedan. Den 5 passerade Montagu Island kl: 3 e. m. vinden Syd. Den 7 passerade Deal Island Kents grupp kl 11 e. m. och Söndagen den 8 kryssade i Bass sund Vinden West. Undrar huru mina vänner och anhöriga har det hemma vid denna tid?

Den 10 passerade Cape Otway kl. 8 på morgonen vinden Ost Den 19 midt emellan Cape Otway & Cape Lewin. höga dyningar ifrån S. W. Mina tankar oafbrutet fästade vid hemorten och jag minnes så väl som i går huru det var för 2 år sedan. Undrar om de hemmavarande erindrar sig detsamma. Får väl se och erfara när jag hemkommer, men mycket kan förändras till dess. I alla fall, så hoppas jag att allt leder till det bästa. hända hvad det hända må. Sänder Er alla i mina tankar ett varmt god natt. och dröm om mig (kl. 6 e. m.

De återstående delen af denna månad har varit ganska vacker med god vind och farten har varit emellan 5 a 10 knop i timmen. I drömmarne så har jag alltid varit i hemorten.

Aprill

Den 1^sta 33° S. 109° O. Fint väder Vinden S. O.
Den 3 Långfredag Fint, sagta S. O. bris. ganska
langsamt syntes det för mig inget arbete den dagen.
Den 4. på morgonen Dr. att jag var vid Dammen och
talade vid J. m. och såg U. n. allt syntes så naturligt.
Lördagen den 11 hade Concert ombord på qvällen Wädret vackert.
Söndagen den 12 71° O. 27 S. skiftande vind med regnbyar.
Den 14 66° O. 26° S. frisk bris från S. O.
Den 15. 63° O 26° S. svag S. O. bris varmt väder.
Den 17 58° O. 26 S. Svag östlig bris på f. m. nästan
stilla på e. m. vinden drog rund till W. S. W. & S. friskade
up på natten ifrån S. O. Kommer ihåg huru det var för
2 år sedan denna dag. då d. Uy. was to me and received
a bud of a plant and who follow afterwards
Den 18 nästan stilla hela dagen friskade uppe på
natten. Söndagen den 19 Frisk Ostlig bris vackert väder
Undrar huru saker och ting förhåller sig hemma.
Den 23. 45° O 27° S. fint väder, svag Ostlig bris.
Lördagen den 25. 41° O. 29° S. vinden ostadig gick
rund till S. W.^rm Mina tankar oafbrutet fästade vid hemmet
Den 27 38° O. 30° S. Blef öfvertagen af en stormby
kl: 9 på morgonen 6 segel blåste sönder var öfver
inom 10 minuter Den 28 36° O 30 S. Fint väder
stark vind från N. O. Den 30 31° O 31° S.
svag bris från N. O. med regn Kommer ihåg
huru det var för 2 år sedan da jag var på
Bazar och på hemvägen

Maj 1896

Den 1 Såg landet på syd Africa i närheten
af Algoa bay nästan lungt vinden gick
rund till S. W. fint väder.
Den 2. Såg fyren på Bird Island kl: 5 på morgonen
Svag W. vind hela dagen förlorade sigte af Landet
på middagen. Söndagen den 3 svag W. vind på
f. m. Gick rund till N. & N O. på e. m. friskade
upp mot aftonen och synes att hålla i sig kl. 9:30
vinden friskade upp och drog sig at W. intog märseglen
och kl: 11.45 tog in resten af seglen utom undra
märsseglen och fockensom stod när vi gick till kojs.
Den 4 kl: 3 på morgonen blef kallad för att gå rund
samt fastgjorde focken. kl 6 refvade märsseglen och
satte focken, vindaftagit betydligt. vinden W. S. W.
Kl: 3 bergade största delen af seglen och vid 6 tiden så blåste
det full storm och fortfor till den 7 på morgonen
då vinden aftog något. och på e. m. samma dag
så drog vinden sig mera till Nord.
Den 8 svag bris från S. S. W. satte alla segel såg
landet hela tiden. Undrar huru de har det hemma?
Den 9 Frisk S. O. bris passerade Cape Agullas på middagen
och Cape of Good Hope kl. 6 på qvällen
Den 11. 12° O. 29° S. frisk S. O. Den 13. 9° S. 27 O. frisk S. O. vind.
Den 14. Dr. that I saw the young one and the old one to I was
på Svedjarna tyckte jag Den 22 Ankrade vid St Helena kl. 8 e. m.
Den 23 Låg till ankars vid St Helena. Erhöll underrättelse at min Fader
var död. Lättnade kl: 7 på qvällen Den 28 passerade ascension på ~~qvällen~~ morgonen
Trefal Sönd. den 31. 21° W. 4° S. Vackert väder svag S. O bris. Önskar jag
vore hemma i Hället för hwad jag nu är.

Juni

Den 1. 22° W. 2° S. Svag S. O. passad. ganska varmt
Undrar huru saker och ting förhåller sig vid hemmet.
Den 2. Hade kapplöpning ombord på e. m.
Vann 2 2ra pris i Hand öfver hand & dyka efter
knappar. Passerade Equatorn kl 10 e. m. 22° W.
hade helgdag hela dagen. Wackert väder.
Den ~~4~~ 5 Förlorade S. O. passaden. Den 7 Söndag
hade omskiftande vindar och lungt emellanåt.
Den 8 Starka regnbyar med stark vind på f. m.
Erhöll frisk bris från N. O på e. m.
Den 11 13° N. 31° W. Stark passadvind. Den 12. 15° N. 32° W.
Den 13 18° N. 33° W. Ovanlig frisk passad. hade Concert på
qvällen. Wonder how the [illegible] had it the same time.
Söndagen den 14 Wackert väder med solsken stark vind
som dref oss fram med 11 knaps fart. Lemnade 2
fartyg efter oss ur sigte. 22° N. 37° W. Planeten Mars
var nära förmörkad af månen kl. 8.30 på qvällen.
Den 17 30° N. 40° W. Stilla lungt hela dagen Jag fångade
en Haj 11 fot lång kl: 8.30 på morgonen.
Söndagen den 21 Svag S. W. vind ovanligt varmt.
Den 23 Stilla lungt hela dagen. hade ett slags förening
ombord på qvällen kände mig litet illamående.
Midsommarsdagen den 24. 33° N. 40° W.
Målade på f. m. medan jag hade vakt på däck
Kände mig icke riktigt väl. Ovanligt varmt
och nästan vindstilla känner mig ganska
välstånd för att det drager så långt på tiden
innan jag kommer hem. Sönd. 28. 38° N. 38° W. Regnigt väder

Juli 1896

Den 1. Svag Sydlig vind 42° N. 36° W. gjorde omkring
6 knops fart. Passerade Skeppet Siren 98 dagar ifrån Sydney.
Vädret fint och klart. Tankarna fästade vid hemmet.
Kommer ihåg huru jag hade det 2 år sedan i dag.
Lördagen den 4. 45° N. 28° O. Frisk bris från S. W.
Wonder if the Girl ~~with~~ by the ~~spring~~ remember how it was two
years ago. hoppas att vara hemma 14 dagar härefter om allt går
väl. Söndagen den 5 Drömde jag var hemkommen och såg huru
mina planteringar hade frodats mycket. äfven att N. 1
was going to get married shortly. Hade ryckande god vind
Position 46° N. 24 W. farten omkring 10 knop. Tänker
kommer äfven ihåg huru det för 2 år sedan denna dag
och jag har nästan aning om at det är lusttur till Hanhagen i dag.
Hvad skulle jag villja gifva om jag vore hemma i stället. Hoppas att det
är den sista söndagen som jag är ute tillsjöss i dag.
Den 8 Passade Scilly öarne på qvällen och Lizzard på
natten kl 11. Den 10 fick Bogserbåt och ankom
till Gravesend Söndagen den 12 på middagen.
~~D~~ Den 13 uppgick till London och inkom i dockan kl:
7 e. m. och lemnade fartyget kl 5 e. m.
Den 14 blef afbetalt kl. 12 på dagen. och gick sedan
upp till Earls court på Indiska & Cylon utställningen.
och kl: 5.40 på e. m. så befann jag mig högst på
det stora hjulet 310 fot från marken.
Den 17 Lemnade London på morgonen och Gravesend kl. 2.30 e. m.
och ankom till Göteborg den 19 på middagen. Den 21 reste ifrån
Göteborg och ankom till Grängesberg på qvällen och påföljande qväll
så tog jag till Falun och den 23 så ankom jag hem efter att hafva varit
borta i 1 år och 11 månader.

År 1897 Nov.

Den 10 Lemnade hemmet på morgonen från Göteborg ankom till Grängesberg på f.m. och stannade der tills påföljande dag den 11 och ankom till Göteborg på qvällen. Lemnade den 13 Kl. 2 e.m. i ångaren Göteborg och ankom till Hamburg den 15 på morgonen. Lemnade med tåget på middagen, och ankom till Bremen Kl 3.30 e.m. Den 16 lemnade Bremen på qvällen Kl 6 med tåget för Bremenhaven och ankom Kl. 9 då en mindre ångare låg färdig som tog oss ombord å Ångaren Köningin Loise och lemnad påföljande dag Kl. 2 för Antwerpen der vi anlände den 19 på middagen. Lemnade den 21 på morgonen, och ankom till Southamton den 22 på morgonen. Lemnade på e.m. och hade det vackraste väder man kunde tänka sig öfver Franska bugten och Spanska sjön stilla lugnt och passerade Gibraltar den 26 Kl. 6 e.m. och anlände till Genova d. 28 på morgonen. Jag var i land der de begge dagarne och besåg stadens märkvärdigheter. Lemnade d. 30 på morgonen och ankom till Neapel tidigt påföljande morgon d. 1 Dec. Lemnade på qvälle Kl. 10 och påföljande morgon d. 2dra passerade Messina sundet samt såg Eldsprutande bergen Stromboli Etna m. fl. D. 3 passerade ön Kreta Kl. 3. e.m.

December 1897

och d. 4 på qvällen ankom till Port Said der vi intog Kol och började gå genom Kanalen Kl. 8 på Söndag morgonen d. 5. Under hela sträckan så syns det icke ett enda träd, annat än vid de signalstationer efter Kanalen der de äro vattnade af den sötvattens Kanalen som går vid sidan af farleden, och som tar sin början vi Nilen i närheten af Kairo och går sedan till Port said. Körde å grund flera gånger men halkade utaf genast och ankrade i den lilla bittra sjön Kl 11 på qvällen utanför Ismalia der många 1sta Kl. assens passagerare landsteg. Jag gick sedan till Koj och uppvaknade då de lät ankaret falla vid Suez Kl. 7 på morgonen den 6 Lemnade Kl 8 samma morgon och satte Kosan ut i Röda hafvet och Kl. 3 på e.m. så passerades Sinai berg. Bergstrimmor och klippor rundt omkring har en röd färg deraf så har sjön fått sitt namn. Den 10 ankom till Aden Kl 2. på morgonen och lemnade genast och hade nästan lugnt öfver Indiska hafvet och anlände till Calomba d. 16 Dec. Låg der och satte 2 nya blad i den ena af Propellerna och jag var i land der flera gånger under de 10 dagar vi låg der. Lemnad på Julafton d. 24 Kl: 10 på qvällen, och Julen förflöt ganska stilla, men mina tankar de var oafbrutet fästade vid hemmet.

År 1898 Jan.

Hade utmärkt vackert väder med svag ost-ostlig passa
öfver Indiska hafvet, och på nyårsdag så dansades
ombord men jag förhöll mig den gången stilla.
Ankom till Albany den 4 på morgonen, och
lemnade Kl: 2 påföljande morgonen d.
Och vackert väder som vanligt öfver Australiska
bugten och passerade Cape Borda Kl: 6 e.m. d. 7.
och ankrade den 8 Kl: 5 på morgonen vid
port Adelaide. Lemnade samma dag Kl 3.e.m
och ankom till Melbourne den 10 Kl: 11 f.m.
Var iland der begge dagarne som båten låg der
Och den 11 så var det ohyggligt varmt 42° i skuggan
och 67° i solen. Lemnade den 11 Kl 6 på qvällen
men måste ankra ute i Port Philip Bay för
den tjocka rök som kom utaf de myckna skogs-
eldar som har härjat öfver hela landet den sista
tiden, och vi gick icke öfver the rip förän
klockan 4 på morgonen den 12. Hade sedan
vackert väder tills vi anlände till Sydney den 13de
och ankrade vid Garden Island Kl. 10 på qvällen.
Och den 14de tidigt på morgonen så landsteg
jag i Sydney, och bodde på samma ställe som
vanligt till jag jag fick order att gå till Örna
Det har ockrå varit ovanligt varmt i Sydney
men blef afbruten då och då af någon Sådenly
buster och då och då några regnskurar.

February

Den 13de rasade en hård storm på Kusten af
N. S. W. då Brig Amy och Schooner Malcolm gick
förlorade, och alla man omkom, samt ångaren
Marion Fenwick der alla blefva räddade.
Den 23dje då jag var bäst sysselsatt med att skrif-
va hem, så fick jag underrättelse, att min
Älskade Moder har gått hädan den 29 Dec. 1897
och begrafdes den 6 Jan. 1898. Detta var den hårdaste
stöt som kunde drabba mig, och nu så gör det mig
detsamma hvad än jag befinner mig, ty jag har
nu ingen mer, som helsar mig välkommen.
Den 25 lemnade Sydney Kl. 11 på qvällen och den
28 passerade vi Cape Moreton på Middagen.

Mars

Den 4 ankrade utanför Cooktown Kl. 11 på qvällen
Och fortsatte ånyo påföljande morgon d 6
Kl. 6 och gick genom öppningen i Korallrefvet
2 timmar senare. Den 7 ankom till Port Moresby
Kl 3 e.m. och låg der och lossade en del af
lasten, ganska varmt med svag N. W. vind.
Infödingarne der äro litet ljusare än hvad de äro på sina
öster om Nya Guinea och qvinnorna äro tatuerade öfver
hela kroppen och ansigtet är ockrå deckorerat med en
bred rand ifrån hårfästet i pannan ned till nästippen
och så en bred rand ifrån hvardera örat öfver kinder-
till mungiporna. och flera smärre ränder och streck

Under de 3 dagar som båten låg der, så var det flera af besättningen som fick feber, men ganska lindrigt, men jag kände icke till någonting. Lemnade den 10 Kl: 5 på morgonen för Samarai och ankom der den 11 Kl: 12 på dagen. Under den tid som vi låg har, så har de flesta, af både Officerer och Besättning haft anfall af feber och något regn har fallit för hvar dag. Samarai är en liten ö på sydkusten af Nya Guinea innanför några [illegible] öar, har ett begränsadt wharf att lägga långsidan och lossa lasten. Söndagen d. 13 Låg stilla hela dagen, ganska långsamt, undrar hvad man saker och ting är hemma, Missions Ångbåten ankom hit i går John Williams. För närvarande, så är det flere Guldgräfvare som ligger här och väntar tills regntiden är öfver, då de går till det indre af Nya Guinea för att söka sin lycka ånyo. Infödingarne här är nästan af samma ras som vid Port Moresby ehuru litet mörkare och mindre tatuerade och de fleste bär ornamenter i den breda utplattade näsan. Jag hoppas, att jag är ändtligen framkommen till nästa söndag och nu nästa lördag då erindrar jag mig en händelse som timade för 4 år sedan och jag kommer alltid att ihågkomma det så länge jag lefver.

Den 14 gjorde en rundresa omkring hela ön som tog omkring en timma. Den 15 gick och fördrif tiden med att vanka omkring. Kl: 5 på e.m halade ut ifrån wharfvet till Ankars och gick vidare den 16 Kl: 5 på morgonen, och passerade China strait Kl. 6 e.m. och flera andra öar och Kl: 12 på dagen så var vi genom Archipilagen styrande nord. Den 18 var vid Cape St George Kl: 6 på morgonen och Kl: 12 passerade Bingara point och ankom till Herbertshöhe Kl 3 e. m. Gick iland samma dag och sysselsatte mig med diverse göromål i land vid Stationen Kiniguna. Söndagen den 27 hade feber för första gången men ganska lindrigt och jag kände mig nedslagen

Aprill

Den första började arbeta i Maruna och den 3 flyttade ombord.
Den 4 hade feber på qvällen
Den 6 min namnsdag var till Kokopo och mönstrade på e.m och fick då ett anfall af feber. Den 7 lemnade Kiniguna Kl 3 e.m. för Lord Howe öarne. Långfredagen den 8 vid Cape St George fin N. W. vind arbetade hela dagen, fick stark feber på qvällen och blef ej återställd förän påföljande Den 9 vid middagstiden

Aprill

Passerade Buka samma dag på morgonen
Den 10 Påskdagen svag bris ganska enformigt
Undrar huru saker och ting är vid hemmet
Den 11 Annandagen arbetade hela dagen
nästan stilla. Den 12 Mulet, bris sprang
upp ifrån N. W. drömde att jag hemkom
ifrån öarna. Den 13 ovanligt varmt, gjorde
försök med att fånga en haj men haj
lämnade efter att hafva fått en kula
genom hufvudet Den 14 såg en af
Lord Howe öarne på qvällen Den 15 kryssade
söder af öarne och ingick i Lagoon vid
middagstiden och ankrade sedan på
qvällen. Den 16. Kryssade till Kl. 2 e.m
då vi ankrade vid Lord Howe ön hufvud-
sätet för hela ögruppen Ontong Java
Söndagen d. 17 låg stilla, och spisade
middag med med den Klg familjen
Den 18 seglade till Cabbyrö och intog 8 tons
Copra, och lämnade den påföljande dagen
d. 19, och ankom till Lord Howe ön på
morgonen d. 20. Den 23. på qvällen
var i land på giljare färd, och måste
snart återvända till fartyget för Mygg.
Den 23 var också i land för samma ändamål
och återvände efter en tid, på qvällen.

Aprill

Söndagen d. 24 arbetade som vanligt och
Den 26 afgick från Lord Howe hade ymsom
stilla och svag bris. Den 29 syntes Bouganville
le svag bris med regn emmdom stilla längt.

Maj.

Den 1 seglade längs kusten af Bouganville
och in löpte sedan vid Cape Laverty och
ankrade Kl: 4 e.m En massa Kanoter
var oss till möte, och jag kände igen några
sen första gången jag var der. Jag undra just
huru de har det hemma denna dag?
Lemnade d. 2 Kl: 2 e. m. och seglade in till
Tinbut der vi erhöll 4 rekryter och satte sedan
kosan åt Cartaret dit vi ankom d. 3 Kl: 4. e.m
Den 4 gick derifrån Kl: 2 e. m. och seglade åt
Bouganville och erhöll flera Rekryter d. 5
Låde bi öfver natten, och var fvade flera rekry-
ter den 6 och seglade sedan åt Petatch dit
vi ankom den 7 och ankrade Kl. 12 på dagen
Söndagen d. 8 lättade ankar tidigt på morgon
och försökte gå till Sapasa men vandade
för vind och strömmen var emot oss och
ankrade på qvällen i Karoola Harbour.
Måndagen d. 9 lättade ankar på morgonen
f. m. och längs Buka och hemtade något
Copra och Kl: 4 e. m. satte kurs mot Cape St George
dit vi ankom d. 10 Kl. 5 e. m då vi ankrade vid

Wallis Island. Lemnade sedan Kl: 11^{30} och hade stilla lungt tills Kl: 2 på f. den 11. då vi fick litet vind och ankom för till Kinigunna d. 12 Kl: 4^{30} på morgonen. Lossade lasten den dagen, och afgick Kl. 7 på qvällen till Land dips och ankom der Kl: 6 på morgonen den 13 och båg(a)de då lagn in Capra, men som sjön bröt för högt så gick det ganska lång samt fick stark feber Kl. 1 på dagen och den fortfor i flera dagar och ej underligt då jag måste vara uppe hela tiden. Afgick derifrån den 14 klock: 6 på qvällen och ankom till Kinigunnan Kl: 6 på morgonen var någorlunda tills Kl: 12 på dagen, men fick ett nytt anfall som varade tills den 18 då jag var något bättre, men jag måste ända vara på ända hela tiden var och rådfrågade Dr Lakaren på e. m. Jordskalf den dagen. Den 19 Christihim dag. var litet bättre på f. m. Lemnade på middagen fick ett nytt anfall af feber som varade tills påföljande morgon den 20. seglade längs kusten af Nya Irland på väg till Greenwich Island. Den 21 var vid Sandwich Island

och gick genom Albatross passage på aftonen hade ett annat anfall af feber, ankrade lätt vid Nussa Kl: 11 på qvällen.
Söndagen d. 22 Lättade ankar tidigt på morgonen och seglade ned till stationen och ankrade der Kl: 7. låg der hela Söndagen och jag låg till sängs hela dagen. Sedan jag sist hållde pennan så har jag varit ganska sjuk.
Det endaste som jag erindrar mig så är att vi utgick från Nussa d. 23 på middagen och jag förlorade medvetandet på qvällen. Jag låg då först medvetslös i 4 dagar, då de måste förbarma sig och afklåda mig, samt ösa i mig någon föda, och jag förblef i medvetslöst tillstånd till den
1sta Juni passerade Egerton.
då jag uppvaknade ur min dvala, men så svag att jag knappast kunde stå på mina fötter, och hade då under den långa tiden legat på en sida, och genom fartygets rullning skafvit nedra delen af ryggen mot en slå i Kojen, så att jag hade ett 1/4 tum djupt och som en hand stort skafsår, så jag kunde hvar-

ken ligga eller vara uppe, och jag
kan alldrig erindra mig att förr-
ut hafva varit i en sådan svår
belägenhet. Den 2ra seglade Gren-
wiks Ön och på qvällen så kom
Trädaren Lui Patterson ombord
Kryssade hela påföljande dag till
Kl: 3 e. m. då vi seglade genom
öppningen i refvet, men fastna-
de på stenarna i midten, men
kom utaf efter 1 timma, och seglade
sedan till Ön der stationen är
belägen dit vi ankom Kl: 6 på qvä
Jag var då så svag att jag knappast kunde
stå på fötterna, och jag låg tills d. 8 då jag
var på ändle nästan hela dagen. Jag
var äfven i land på Söndagen d. 5 på e. m
då jag låg i en Landstol i veranda hos
Patterson och fartyget stod nästan torr
på sanden ty de hade lagat kop-
parn på morgonen och högvatt-
net var ej förän påföljande morgon
I dag är det den 8 på qvällen när jag
nedskrifver dessa rader ty jag har
icke kunnat hålla pennan förut
och vi ligger nu färdiga att utgå
i morgon, och jag hoppas att jag skall must
repa mig igen.

Den 9 afgick ifrån Greenwiks ön Kl: 10 f.m
och passerade Eqvatorn på qvällen samma dag.
och hade god ryckande vind tills vi
anlände till Nussa, dit vi ankom
och ankrade på Lördagsqväll d. 11
Febern har nu slagit sig i benen och
fötterna, så att de äro mycket uppsväl-
da, och jag har stor svårighet att gå
äfven om nätterna så lider jag plå-
gor deraf som håller mig vaken.
Den 15 lemnade Nusa på morgonen
och passerade Albatron passage på aftonen
samt var igenom Kl: 6 på qvällen.
hade svag motvind och stilla och den
19 söndag så var vi vid Nordkusten af
Nya Britanien svag motvind med regn-
byar. Börjar nu att blifva någorlunda
i mina ben, med undantag att mitt
venstra ben är något styft, och det
skafsår som jag har på höften är ännu
ganska ömt. Jag undrar nu just hur
de har det hemma vid denna tid?
Jag vet att jag skulle känna mig mycket
lyckligare om jag nu vore i hembygden
än hvad jag nu är, men ödet har gifvet
oss olika lotter, och den största uppgiften
är, att vara nöjd med sin lott. 19/6. 98

Juni

Ankom till Vingunan d. 21 Kl: 12 på natten. Lemnade igen för mano ön d. 23 tidigt på morgonen och ankom dit Kl: 10 f.m. och lemnade åter igen på e.m. och ankrade vid nordkusten öfver natten. Midsommarsdagen d. 24 arbetade med segel och intog copra och lemnade Kl: 10 f.m. Kryssade för stark S. O. och intog ett sef i stor-seglet och ankom till Vingunan Kl 9 på qvällen. Den 25 hade en lindrig känning af feber men jag fick bort det med svetten. har arbetat ganska hårdt idag. 25/6

Söndagen d. 26 Egnade hela dagen för att skrifva bref och var ej i land det ringaste Ganska vackert väder hela dagen.

Den 27 Sysselsatte med med diverse göromål Väntade på postbåten Stettin, och den kom också riktigt Kl: 4 e.m. Jag väntar flera bref med honom, men jag lärer ej få några ~~förän~~ i morgon, och jag undrar hvad jag får höra för nyheter denna gång? Kl. 8 fick jag 4 bref 3 ifrån Sk:b. och ett ifrån G. Alfr Eriksson Som handlade om att mitt hem skulle säljas. Sände med denna post icke mindre än 10 bref till olika ställen i hemorten.

Den 29 lemnade på qvällen för Nya Irland för att varfva Rekryter och ankom dit på qvällen d. 30 nästan stilla hela dagen.

Juli.

Den 1 Låg vid Ratobo hela dagen.

d. 2. fick 4 Rekryter och lemnade på afton för Landdip. Söndagen d. 3 Kryssade emellan Nya Irland och Duke af Yorks öarna. och ankom till Landdip. Kl. 9 på morgonen d. 4. Tog in 5 Tons Copra och lemnad Kl: 6 samma afton för Vingunan Kommer ihåg huru jag hade det för ett år sedan. Den 5 ankom till Vingunan Kl: 2 på morgonen vackert väder hela dagen, mina tankar oafbrutet fästade vid hemmet, Väntar nu på båten ifrån Sydney der jag får höra flera nyheter ifrån min kära fädernesort.

Jag sysselsätter mig om qvällarna med att skrifva bref, ty dermed fördrifver man de ensliga timmar när man icke har någon att språka med

Den 9 Lördags qväll. Ligger för närvarande vid Vingunan och väntar. Höga dyningar förorsakar att fartyget rullar betydligt. Jag vet nu icke hvad jag skall taga mig före ty tiden synnes mig nästan odräglig men man måste hitta på någon ting. 9/7. 98.

Juli.

Söndagen d. 10 var i land 2 timmar på f. m. ganska långsamt fördrifver tiden, med att skrifva bref och dylikt, väntar på Ångbåten ifrån Sydney, ty jag är ängslig att få höra något ifrån hemorten. Jag tilställer mig sjelf många ganger den frågan Är detta ett värdt att lefva? och svaret blifver altid Nej. Glad blifver jag, när jag får vända denna plats ryggen och styra kosan mot civilisationerade länder, der man någorlunda vet huru det förhåller sig med både ett och annat. På e. m. hade svag känning af feber så att jag låg till sängs til Solnedgången och som jag snart fick ut svetten, så kände jag mig någorlunda kry på qvällskvisten.

Den 12 lemnade på f. m. Öst Ostkusten af Nya Irland vändade vid Birara point för hög sjö och hård mot-vind och gick den norra vägen och ankom till Enuck der vi ankrade påföljande dag den 13 Kl: 7 på qvällen. Hade god medvind hela vägen, och gått genom Albatross passage Är nu någorlunda bra så det går för sig. Himmelen är nu öfvertäckt med moln så vi får nog regn i natt. Har hela dagen tänkt på hemmet, och jag undrar huru allt förhåller sig der? Antager att om lyckan kommer mig någorlunda, att jag snart är der, och får då lefva ett litet drägligare lif än hvad jag nu gör.

Juli.

Den 14 lättade ankar Kl: 5 på morgonen, och ankom till Nussa Kl: 9 f. m. intog copra på e. m. Regnbyar och Solsken om hvartannat hela dagen. Den 15 Seglade upp till Enuck och ankrade der till Kl: 2 e. m. Då vi lättade ankar och satte kosan mot Fisher & Gardener Island:s. Stark S. O. bris med hög sjö. Regnbyar hela natten och äfven Den 16 då vi hade ymsom Solsken och Regn och vind ifrån alla Kanter, hög dyning från Ost.
Söndagen d. 17 I sigte af Fisher & Gardener Island. Fint väder med solsken och svag bris. från O & S. O. Ganska långsamt och ej ett ord yttrat till någon. Den 18 G. A. E. födelsedag, i närheten af de afvan-nämnda öar nästan lungt hela dagen.
Den 19 ankrade vid Gardener ön Kl: 10. f. m. och begynte taga in Capra & Beche de mere. Stark S. O. vind med Regnbyar, såg flera kända ansigten bland Kanakerna sedan jag sist var här. Den 20 lemnade på morgonen och ankrade på ett ställe på W. Kusten af ön vid middagstiden der en höfding som är trader. Den 21 Lemnade på morgonen och kryssade Sydvart, frisk bris från O. Den 22 Svag bris med regn på aftonen. War emellan Gerrit dennish och Nya Irland. Har i dag ej sagt ett enda ord. Tiden har förflutit ganska långsamt, och tankarne aaftbrutet fästade vid hemmet. 22/7 98

Juli. 1898

Den 23. Den sist förflutna natten har varit olustig. Refvade storseglet i går qväll och alla andra segel fastgorda. Solen har i dag skinat med ymsom stilla och motvind, på qvällen starka regnbyar tills Kl: 10. Söndagen d. 24 i närheten af Fisher Island eller Gardener ön, stilla med fin klar himmel litet vind och regn på morgonen. Den 25 fort for att Kryssa och gorde bättre framsteg än dagarne förut Regnbyar emellanåt. Den 26 regn på morgonen, fick litet ledande vind som tog oss ett godt stycke, vinden drog sig något emot fram på dagen och vi gjorde bra framsteg med att Kryssa. Landet här midt emot Gerit Denis liknar som det vore Civiliserat och uppodlat med sina gröna slätter utan buskar och träd, med det är endast grässlätter, der jorden är för fet för vilda träd att växa. som det ser ut, så måste denna del af landet vara ganska tätt befolkad 26/7 Den 27 ankrade inne i en bugt och låg der till påföljande morgon den 28 då vi lättade ankar och seglade vidare, men vände om igen och ankrad på samma ställe der vi låg tills den 30 Då vi utgick till andra sidan af udden och tog in Copra och lade bi öfver natten tills Söndagen d. 31 då vi arbetade hela dagen och lemnade på qvällen, starka regnbyar under natten.

Augusti 1898

Den 1 Låg bi vid Gardener ön på f. m. och lemnade varor i land till en höfding, och fortsatte resan på e. m. och ankom till Nusa Kl: 4 på morgonen d. 2. Intog Capra och lemnade på qvällen och ankrade tätt vid Emirck Kl. 10 på qvällen. Den 3. intog något Beche de mere och lemnade på f. m. och var genom Albatross passage Kl. 6. e. m. Den 4 seglade för sagta bris emellan Sandwich ön och Nya Irland likaså den 5 & 6 då, på den sistnämnda dagen, så syntes Kusten af Nya Brit. Jag får äfven nämna, att jag hade litet Känning af feber på qvällen d. 3 men gick öfver om 2^ne timmar. Under tiden som vi nu har seglat längs Kusten af Nya Irland, så har vi hvarje dag haft besök af Infödingar som utbjöde sina Kokosnötter och Tarva mot Tabak. Söndagen d. 7 regn på morgonen och nästan stilla lungt befinner oss midt emellan begge öarna på nordkusten af N. B. singer vi nu något bris, så kunde vi komma till ankar innan qvällen, ankrade vid Manna ön Kl: 5 e. m. der jag fick underrättelse att ångaren har varit hos, och jag undrar om jag har några underrättelser ifrån hemorten. Den 8 intog Copra och lemnade Kl: 2 e. m Och ankrade i Kuniguvar den 9 Kl 2.30 på morgonen. fick ej mindre än 9 bref deribland 7 ifrån hemorten.

Augusti

Den 13 lemnade Kinigunan Kl: 4 på morgonen och
anlände till Nordkusten Kl: 10 f.m. då vi ankrade
och intog 5 ton Copra och lemnade åter Kl. 2 e.m.
och ankrade vid mana ön Kl: 4 30 e.m.
Söndagen d. 14 intog Copra och lemnade Vatom
Kl. 11 f.m. hade ymsom stilla och svag bris
ifrån alla kanter, natten ganska vacker. hade
vakt ifrån Kl: 12 till 4 på morgonen d. 15. och
vi är nu dedinerad till Admirallity öarna.
Den 17 Regnbyar hela dagen tre travelse från Starsko:
tet sprang på middagen var i sigte af ön Jesus=
Maria. Låde bi åfver natten och ankrade vid den
stora ön den 18 Kl: 2 e.m. innanför Korallrefvet
på Södra sidan. Söndagen d. 21 Låg till ankars på
samma ställe. Regnbyar med stark åska på f.m
fint på e.m. Den 25 Lemnade på morgonen och
Kryssade ibland öar och ref och ankom till
Lagon på norra sidan den 27 Kl 12 på dagen, Låg der till
den 29 på middagen då vi Kryssade upp i ändan af Lagonen dit vi ankom
på qvällen Kl 5. Lemnade på morgonen d. 30 och seglade med till
de smärre öarne at N.W. och ankrade Kl. 4 e.m. på natten
hade litet Kajka. Den 31 seglade till nästa ö der vi ankrade vid
middagstiden och låg der till påföljande dag då vi lemnade på f.m.
och seglade sedan till vestra udden af stora ön kallad N. Harbor.
Sysselsätter mig om qvällarne med att skrifva bref till bekan=
ta i Hemmaten det enda tillfälle då jag har tid dertill.

September.

Den 1sta hade anfall af feber, men var återställd
den 2 då vi lemnade på middagen och seglade
tillbaka till närmaste ö der vi ankrade åfver natten
Den 3 seglade vidare och ankrade på qvällen vid
en annan ö. Jag hade då ett anfall af feber.
Söndagen d. 4 låg på samma ställe hela dagen
Den 7 Lemnade på morgonen och Kryssade utanför
i 3 dagar på samma ställe. Den 12 passerade den
sista ön i gruppen kallad Vandola.. Den 14 på
morgonen hade en stark åskby med så stora
blixtrar att man nästan blef förblindad.
Den 16 fick ön New Hanover i sigte och låg
der för stilla i 2 dagar. och söndagen den
18 ankrade vid Emuck Kl: 3 e.m.
Den 19 Lemnade och ankom till Nusa på e.m.
Den 21 Lemnade Nusa och ankrade vid Mana ön d. 27
på qvällen, intog något Copra och lemnade d. 28 och ankom
till Kinigunan samma qväll Kl: 9. Den 29 erhöll 7 bref
ifrån hemmaten och deraf ett på 16 ark, och ehuru jag är så aflägsen
ifrån mitt hem, likväl så får jag veta huru allt förhåller sig hemma.

October

Den 1 Lemnade Kinigunan för Matupi och ankom dit
efter 3 timmars segling. Michaelidag d. 2dra skref bref till hemmaten
hela dagen. Den 6 seglade från Matupi och ankom till Kinigunan
på middagen. Lemnade Söndagen den 9 Kl 3 e.m. för
Lord Hawe och passerad Cape St George d. 10 på middagen.

October

och hade motvind med brå sjö till den 15
och ankom till Lord Howe d. 19 på middagen.
Stayed ashore the all night and Kazla. Den 20
lemnade och gick till Stationen och började laga in
Copra. Den 21 var eland på qvällen till Gelia
Söndagen d. 23 låg der hela dagen ovanligt varmt
de tre sista dagarne, då den den svalaste platsen
på fartyget var 36° à 37°. Under resan från Herbert
till Lord Howe, så hade tvarenda man Känning af Influensa och 3 Boys are ännu liggande och jag hade den lindrigast utaf alla.
D. 26 Lemnade på morgonen för ogynnande godvind
och den varade till ungefär midnatten då den
aftog och sedan så hade vi ungefär stilla och
svag bris från N. O. & O. Ovanligt hett, och
ej en enda plats på däck som man finner någon skugga. Värmen fortfor till
Söndagen d. 30 då vi befann oss i närheten
af Cartaret men vindstilla hindrade oss
för att ingå i lagoonen Den 31 var vid
Cape Laverty men kunde ej komma
närmare nog, ty det var stilla lugnt.
Detta är nu den 7de månaden som jag har
varit i detta fartyg och jag hoppas och
tror att vi vid framkomsten har en
man som tager min plats.

November.

D. 1sta Låg för vindstilla vid N. Cape Buka
Den 2dra passerade Nissan på qvällen. himlen
syntes mulen och hotande öfver allt.
Den 3 Blåste ovanligt starkt från N. O
tog in 2 ref i storseglet på middagen och
passerade Cape St George Kl 4. e. m. vinden
aftog sedan på qvällen och det blef stilla
lugnet. D. 4 låg bi vid Wallis ön på f. m.
och hämtade några säckar Bêche de mer
och fortsatte resan på e. m. men hade
stilla och svag vind så vi passerade ej
Birara point förrän på Söndag e. m.
d. 6 Alla Helg. D. Kl. 4. och ankrade sedan Kl.
2 på morgonen d. 7. Erhöll 1. bref från hemorten. Den 10 Lemnade Kl. 4. e. m. Den 11 landade
40 Returned Labours vid Nya Irland, hade
stillo och motvind. Söndagen d. 13 i sigte
af N. Britain segel hela dagen, hade
storseglet refvadt förra natten, och refvade
åter den följande qväll. Den 16 syntes Sandwich
ön och låg för stilla nästan hela dagen fick svag bris fram på qvällen.
Den 17 Gick genom Stephens strait på morgonen och ankrade vid
Emuck Kl 11 f. m. Lättade ankar igen Kl. 5 e m men måste ankra igen
för vindstilla. Kl 9 så lättade vi igen och rodde tills Kl: 2 på
morgonen d 18 då vi ankrade litet ofvan för Nusa.
fortsatte Kl. 5. och ankrade Kl: 6 30 f m. vid Stationen

II

November

Den 19 halade upp skutan på sanden på
e. m. Söndagen d. 20 lagade Kopparn
tidigt på morgonen och halade sedan
ut och ankrade. Stark vind och regn
hela dagen. Den 22 lemnade på morgonen
och lade [illegible] vid Lavare och köpte ett styc
land, På qvällen lade bi vid Fisher & Gardener
[illegible] till på morgonen d. 23 då vi ankrade
vid Gardener ön. Var i land och hade litet
kapta på sen qvällen. Den 24 låg der hela dagen
var i land på qvällen lika som den föregående
Likaså den 25 och 26 den sistnämnda qväll då jag
gjorde a visit på ett mindre fartyg der jag av
så fick någo ting ganska Young?. På den 24 & 25
den samma [illegible]. Söndagen d. 27 låg stilla
på f. m. På e. m. var i land några timmar. gick
och vankade i skogen, kom ombord Kl: 4 e. m.
Jag skall aldrig förglömma denna gång de
5 dagar vi låg här, och jag antager att
jag aldrig mera få återse denna plats.
Den 28 lemnade Kl: 4 e. m. för Greenwich ön
hade godvind den följande dagen och
den 29. och passerade Eqvatorn Kl 10 e. m.
Den 30 lade bi på middagen för tjocke och
fick det värsta väder med hög sjö ifrån
alla kanter, var uppe hela natten och refvade
med mera. antog att vi var till vester om gruppen
men var 100 miles [illegible]

December

den 1 Ohyggligt väder med hög sjö ifrån
alla kanter låg bi hela dagen, vädret
klarnade upp något de påföljande
dagarne och vi siktade ögruppen
den 4 på Söndagsmiddagen och inlöpte
i lagoonen Kl: 4 e. m. och ankrade
vid Stationen Kl. 6 på qvällen.
Lemnade d. 10 på morgonen och hade vackert
väder till vi ankom till Nusa den 13 på
qvällen Lemnade den 16 och ankrade vid [illegible]
lemnade några timmar sednare och ankrade
vid Carpatera på qvällen. Den 17 lyftade
ankar, men måste ankra igen för vind-
stilla tvenne gånger men utkom ur
Stephensstr. Kl: 7 på qvällen hade sedan
stilla i flera dagar. den 20 syntes N. B.
och den 21 på morgonen mellan 4 a 8. så
hade jag en märkvärdig dröm, nemligen
att jag tyckte mig vara hemma och tillsam-
mans med L. A. and U. N. och jag sag
2 tim ta [illegible]. Den 23 ankom till
Kinigunan på middagen och låg der öfver jul
På själfva Julqvällen så var jag allena ombord och gick
till sängs. Hade litet tråkigt under helgen ända
Den 31 Lemnade på f. m. och jag får nu bjuda detta
gamla år farväl. Gå se hur nästa år blir.
[illegible]

January 1899

Nyårsdagen. låg för stilla emellan
Nya Brit. & Irland, ganska långsamt.
Ankom till Nusa d. 4. e. m. Lemnade d. 6
och ankom till Fisher Island d. 9 och
kryssade så i sundet emellan Gardener
ön till d. 12 på qvällen då vi ankrade.
Den 13 20de dag Jul. låg der hela dagen, på
qvällen var i land och hade a bit Kayta och
kom ombord på morgonen. Fick då veta
att det har varit några af det Maskulin
kön ombord och frågat efter mig. Lemnade
den 14 på qvällen och ankrade Söndagen d. 15 vid
mynningen af det sund som rinner genom Gardener ön
Kl 3 på e. m. Lemnade d. 17 på morgonen
och ankom till Osthusen(?) d. 18 på f. m.
och ankrade med kettankar och Styrbord
lemnade d. 19 på aftonen och låg bi öfver
natten samt intog 2 båtar Copra d. 20
hade en båt med skepparen
på aftonen. Den 21 Seglade Sydut längs
Kusten af Nya Irland för god N. vind hvilke
aftog Kl. 4 e. m. då vi var i O of Cape St George. Den 23
Kl. 5 e. m ankrade vid Kininguman(?) och jag hade ej mindre
än 10 bref ifrån hemmaten. Låg der tills ~~den~~ Ringbåten
Stettin kom och mitt göromål under tiden
var, att reparera segel.

February

Den 7. ankom Postbåten på morgonen
Hade 2 bref med den ifrån hemmaten. [illegible]
Lemnade Kl. 10 på qvällen och gick genom
Albatross passage d. 9 Kl 5 e. m. och ankrade
sednare vid Carpatera. Lemnade d. 10 på
middagen och ankrade vid Enock Kl. 6 e. m
var i land och fyllde upp några säckar Copra
och Bechedimere, och hade Biddy på samma gång. Lemnade d. 11 på morgonen och ankrade vid Nusa vid middagstiden. Den 12
låg vid Nusa hela dagen, var i land på e. m.
Lemnade den 14 på morgonen och hade ostlig vind till
den 17 då vinden drog sig nordlig och passerade
Eqvatorn tidigt på morgonen. Hade sedan Ostlig
vind till Mars d. 6 då vi siktade
Greenwich Island och vi måste dragga in
fartyget genom den nordliga öppningen
och vi ankrad vid stationen Kl. 7 på qväll
Lemna resa så var hui(?) Patterson ombord
med familj. Låg der till d. 9 då vi
lemnade Kl. 3 på e. m. Får äfven anmärka
att jag såg Nordstjernan d. 3 på qvällen.
Den 10 passerade Eqvatorn på morgonen och vi
siktade San Francisco ön den 12 på morgonen och ankom till Sapan(?) d. 13 på middagen
var i land om natten och had 4 drift(?).
Låg der och tog in copra och Bechedemere och jag kände mig sjuk(?) middagen, och jag tror att detta är den sista resan jag gör. K/S(?)

Mars 1899 Kom 1898 ut

Den 16 lemnade Tatau tidigt på morgonen
hade svag O. bris med hög N. dyning, på qvällen
stark regnby. D/17 Lag bi utanför Lama och tog in
Copra tills Kl: 8 på qvällen då vi afgick och ank.
vid Nusa d. 18 Kl: 2 på morgonen. Idag är det
årsdagen sedan jag ankom hit till öarna. och
detta år har varit det besvärligaste som jag någonsin
upplefvat, och jag hoppas, att jag nu snart skall
blifva fri ur denna fångenskap. Söndagen d 19
en märkelse dag för mig sedan 1894 som jag
alltid har i mitt minne och jag får hoppas att
äfven få behålla den för mig sjelf. War ombord
å Senta på qvällen der a remarkable incident tog plats.
Lemnade d. 20 på morgonen och passerade Albatross med
vid middagstiden. Den 22 var i land vid Catherinehavn
och hemtade B. c. d. mere. och ankom till Kinigunan
den 24 Kl: 11 på qvällen. hade 2:ne bref der. Den 25
Arbetade hela dagen i land. Palm söndagen d. 26 War ombord
å en Norsk Bark Augusta från Sandefjord. arbetade på
qvällen. Lemnade tidigt på morgonen d. 27 för Landship
och ankom först dit Kl 2 på morgonen d. 28. och arbetade
hela dagen lemnade Kl. 6 på qvällen och ankom till Mani
den 29 på morgonen och intog Copra och lemnade på e.m.
och anlände till Kinigunan d. 30 på middagen
Långfredagen d. 31 Arbetade hela dagen med att skära i
nya Salgerips ovanligt varmt alla andra menniskor hade
helgdag var vid dåligt humör hela dagen, och i hufvud ✗

April. 1899

Lördagen den första arbetade på f. m. måste gå
och lägga mig på e. m. för Hufvudvärk. Påskdagen
den andra något bättre Ang Stettin ankom. hade 8 bref
ifrån hemorten. Har nu fått vetat att jag är nu egare
till mitt fäderne hem sysselsatte mig att skrifva
litet på e. m. Annandag Påsk d. 3 arbetade hela dagen
och skulle utgå på qvällen men blef hindrad af hög
sjö och motvind. D. 4 utgick Kl: 4 på morgonen och
var vid Cape St George Kl. 6 på qvällen. Tog in ett ref i
Storseglet. Den 5 nästan stilla såg Buka och Bougainville
Den 6 min namnsdag. Kryssade emellan Buka & Nissan
och var tätt vid den sednare ön Kl: 6 på qvällen 6/4 99.
Hade sedan stilla och stark ström emot oss, så den 11 så
befann vi oss 10 mil rätt N. af Nissan. Fick sedan vind ifrån
N. på qvällen och stark orka och regn på natten. och den
12 så befann vi oss utanför Sinbut omkring 20 mil af.
En stor olyckshändelse inträffade i att jag förlorade min
rara Tällkniffsom blef presenterad till mig af W. C. v.
när jag reste hemifrån, hade icke velat mistat den för
10 Kr. nästan stilla hela dagen ovanligt varmt.
Lördagen d. 15. befann oss vid södra ändan af Bougainville nästan
lungt. Sundagen d. 16 Kryssade utanför ön Choiseul men vinden
upphörde, på qvällen fick någon vind men styrde sedan för Lord Howe
Wi skulle egentligen hafva Kalla in och köpt något Taro & Yams.
Den 17 Kl. 1 på morgonen började det regna ovanligt starkt som under
tiltog äfven i styrka klarnade upp vid dagbrytningen.
Ovanligt wäder fortfor tills Lördagen d. 22 då vi först sigtade
Lord Howe ögruppen, får säga att Ekvatorn ej har varit het heller.

Aprill 1899

Söndagen d. 23 Svag bris från n. Kryssade hela dagen och inlöpte genom en öppning på S. W. ändan af gruppen och ankrade Kl. 4 e. m. detta är troligen den sista resan som jag går i dett fartyg ty hvad jag dagligen ska erfara här, har jag icke ännu i något fartyg fått sett, och desto förr jag är klar den bättre. Måndagen d. 24 lättade ankar tidigt på morgonen och ankrade vid Caplys ön Kl. 2. e. m. Starkt regnväder på e. m. Min gamla skeppskamrat P. Rasmussen kom ombord och helsade på mig. Den 25 Gick till Lord Howe var i land på qvällen och såg en stor dans af det täcka könet, hade bedt dyr på natten sla jag låg i en fågelbur eller något sådant.

Den 26 gick tillbaka och på qvällen var i land vid J. J. & P. R. stannade i land öfver natten.

Den 28 starkt regnväder på f. m. Var i land på qvällen till J. J. & P. R. s. stannade öfver natten och på morgonen d. 29 hade att simma öfver mellan den 2^ne små inlopp och jag var nära att blifva tagen ut till sjöss af den starka strömmen men jag förlorade öfver mina skor. Intog slutet af Copra Söndagen d. 30. Stark nordlig vind, lättade ankar Kl. 2 e. m. och seglade ett stycke ut i lagunen der vi ankrade, på natten starka regnbyar, låg för 2 ankar, hade ganska litet sömn den natten.

Denna månad är nu slut, och jag undrar hvad jag befinner mig nästa år vid denna tid!

Maj 1899

Måndagen d. 1^sta seglade till andra öar i gruppen och hemtade litet Copra och d. 2 så lemnade vi på middagen, och utgick i det lilla öppningen W. om stationen var nästan lungt på e. m. Den 4 nästan lungt.

Den 5 syntes Bougainville, och den 6 så låg vi för stillt på tätt vid Cartaret, och jag tror att nästan hvarje infödning af det manliga könet var ute i kanoter. Den 8 syntes Nissan på qvällen Den 9 någorlunda bris från W. var i närheten af Cape St George på qvällen, var sedan nästan stilla på natten, och den 10 svag bris och på nästan samma ställe som i går afton. 12 i närheten af Wallis ön, försökte att gå till ankars men lagrefors, och den starka strömmen nöjde så när satt oss på skären. Jag lemnade fartyget i en båt för att hemta de artiklar ... höfdinger på ön bade och vi var tätt vid ön när jag blef åter kallad af några skott och flaggen uppe som aftalat var som tecken att genast vända, Vi var sedan nära att drifva på gjel på Cape St George men fick lyckligtvis litet vind som hjelpte oss ut ett godt stycke till sjös. Den 12 lemnade i båten Kl: 10 f. m. och ankom till Wallis ön omkring Kl. 1 e. m. hemtade några säckar Beche de mere och öfver 20 Kil Sköldpaddskal och ankom först tillbaka till fartyget Kl 4^30 e. m. Lördagen d. 13 låg för stilla i kanalen. Fick litet bris på e. m. och ankom till Kinigunan Kl. 11^15 på qvällen

Den 15 lossade Copra i ängaren Moresby och d. 16 gick åter till Kinigunan. Den 18 Christi Himmelsfardsdag arbetade hela dagen som vanligt och afgick derifrån d. 19 på qvällen.

Maj. 1899

Lördagen d. 20 seglade längs Kusten af Nya Irland
ankrade på qvällen vid
Pingstdagen d. 21 låg till ankars hela dagen var
iland litet på e. m. fördrif tiden med att skrifva
bref till hemorten. Måndagen d. 22 lättade ankar Kl. 10 f.m
och ankom till Kabakaba Kl 2. e m erhöll der 18 rekryter.
Den 23 lemnade och ankrade vid Mattabara. Låg der
till den 24 då vi lemnade på f. m. och hade stilla och
svag vind, och ankrade vid Kinigunnan d. 25 Kl 6
på aftonen. Låg der och gjorde oss färdiga att gå till
Neu Guinea för att få ny koppar. Lördagen d. 27
hade e. m. fri, var till Kokopo, och träffade en gam-
mal bekant, hade några snapsar och låg der öfver natt
Some Kanaker went through my pocket and was sitting under
a Kokonut tree. mistad pipe knife Tobacco än 14 mar
money. Söndagen d. 28 var ombord och skref bref hem
var ombord på Senta på på aftonen. Måndagen 29
ankom Ångaren Stettin hade ett bref ifrån hemmet
skulle afgå Kl. 10. f. m. hade ej tid att afsluta mina bref
När redan allt kom omkring så visste ingen någonting om
den slip. Den 30 gick till Kokopo med fartyget, och
hade dykare under botten på e. m. Den 31 Seglade
tillbaka på morgonen till Kinigunnan och krängde
öfver fartyget och reparerade några plåtar koppar, och började
intaga trade. Har haft några söndagar lediga denna månad
Undrar hvad jag befinner mig nte månader efter denna dag
Önskar jag vore hemma i denna stund.

Juni 1899.

Den 1sta Låg vid Kinigunnan och tog in trade. Den 2dra
lemnade Kl: 2 på morgonen hade stark S. O vind i Ka-
nalen, passerade Cape St George Kl 8 på qvällen
Söndagen d. 4 seglade längs O kusten af Nya Irland
Den 5te var iland och hemtade Copra vid
Låde bi öfver natten samt var iland d. 6 och hemtade
en Båtslast. Seglade derifrån Kl: 4 på e. m.
och ankrade vid Jattan d. 7. Kl 11 15 f. m. Låg iland
på natten men fingo intet, likaså den 8 & 9.
Den 10 lemnade Kl: 6 på morgonen och ankrade
Kl: 6 på qvällen vid Ulse. Låg der Söndagen d 11 Stark
regn med hårda vindstötar på f. m. och på e. m nästan
stilla lungt. Nu är den vackraste årstiden hemma i norden
hur glad jag skulle vara om jag nu vore der. Lifvet ombord
börjar blifva nästan odrägligt, och jag har nu nästan
föresatt mig att lemna när denna resa är gjord. Lemnade
Kl. 5 på qvällen och ankrade vid på middagen
den 12 Lemnade Kl: 8 på qvällen omsom stilla
med hårda regnbyar på natten. ankom
till Nusa Kl 3 e. m. d. 13. Låg der till den 16
då vi utgick tidigt på morgonen Söndagen den
18 kryssade i närheten af Sandwich ön.
vackert väder, några regnbyar på e. m.
Den 22 ankom till Kinigunnan på e. m. Den 23 & 24 [illegible]
arbetade hela dagen Söndagen d. 25 tog mina saker iland
och arbetade hela veckan tills den

Juli

Den 2dra Söndag gick åter ombord å Mounna för min sista resa och när jag återkommer så är jag fri. Afgick den 3 på morgonen och ankom till Nusa den 5. Lemnade den 6 på morgonen och ankom till Lattan på söndags middagen d. 9. War iland på natten och hade Bioldy. Lemnade den 12 på em och lag bi utanför Larna d. 13 på f. m. och styrde sedan för Nusa dit vi ankom Kl. 7 på qvällen men kom ej till ankars förän d. 14 på morgonen. Lemnade den 15 och gick genom Stephens sund Kl 2 e. m. Söndagen d. 16 Kryssade mellan Nya Irland och Sandwich öarne Stark vind från S. O. Den 20 ankom till Kiniginan på morgonen var iland och Sydde segel till den 25 då jag åter måste gå i Mounna Den 26 ankom Maresby från Sydney ade 11 bref ifrån hemmaten goda nyheter.

Den 29 var ombord å Alexandra och Senta på qvällen Sof ombord å Senta tills Söndagmorgon. Fiskade hela dagen och var vid dåligt humör Som detta är nu den sista resan som jag gör så har jag nu blifvit öfvertalad 3 gånger och ingenting kan nu förmå mig att göra den 4de resan Ty jag har nu allaredan haft mera än nog utaf de 16 månader, och den tid som jag har måst arbeta här, är lika med 3 år i något annat fartyg både i hamn och till sjöss. Hoppas på bättre tider inom en månad.

Augusti. 1899

Den 2dra lemnade Kiniginan på middagen och landade några återvändande arbetare vid Pakin Salla Nya Irland. Y den 3. Kryssade sedan nedåt Cape St George dit vi ankom d. 5. War iland vid Pambone och hemtade Be-che-de-mere och passerade Cape Kl: 6 på qvällen. Hade sedan ryckande god vind hela natten, och på morgonen så var vi emellan Keene Island och Cape St Maria. War iland på aftonen och hemtade Copra då jag i stället skulle hafva sofvit. Härliga söndagar man har här vid Söderhafvets öar. Den 7 ankrade vid på dagen och tog in något Copra och var ej färdiga förän Klockan 8 på qvällen då vi lättad ankar, och styrde för Gerrit Dennis dit vi ankom d. 8 på morgonen och ankrade vid södra ändan vid middagstiden i en liten vacker hamn inom Korall refvet. Låg der och Köpte Jams taro och Ka-kau. Lemnade den 10 på morgonen men blef hindrad af vindstilla tills framemot qvällen då vinden kom från S. W. ganska svag och fortfor dermed tills d. 15 då det var stilla lungt på morgonen Det har regnat hela natten, passerade Eqvator på e. m. Den 16 Vinden sprang till W. och blåste ganska friskt med tjock regn, och fortfor tills Söndagen d. 20 då vi befanna oss öfver 100 mil till öster af vårt mål, har under denna tid ej haft en hel vakt till Kojs.

Den 21 befanna oss Syd om Eqvator och nära 200 mil ifrån vårt mål. Fick sedan Sydlig vind och vi siktade Greenwich öar Kl. 3 på morgonen d. 24, och seglade genom Korall refvet vid middagstiden och ankrade vid stationen Kl 4 e. m.

Augusti 1899

d. 24. Fick höra att Jim Patterson var död, han afled d. 18 dennes eller en vecka före vi ankom. Söndagen d. 27 Sysselsatte mig med att skrifva några bref, var iland på qvällen och såg på Infödingarnas sing-sing. Den 29 lemnade på f. m. men måste vända vid öppningen emedan vinden var emot och ankrade strax innanför der vi låg i 4 dagar.

September

Den 2 lättade ankar och gick genom öppningen Kl: 7 f. m. och vid middagstiden så var gruppen ur sigte. Svag N. W. vind med stark ström från W. Skall jag någonsin återse denna ögrupp mera? jag tror knappast.
Söndagen d. 3 passerade Eqvatorn på morgonen svag N. bris men tilltog på dagen ifrån O. och gick sedan till N. W. Mulet med regnbyar på f. m. klart på e. m. Tankarne oafbrutet fästade vid hemmet.
Den 7 passerade Lyra Grundet Kl: 5 e. m. en massa fisk, till det mästa hajar följde fartyget öfver, och der vi passerade, så var djupet ifrån 10 till 15 famnar.
Den 8 på min vakt ifrån 12 till 4 på morgonen så harpunade jag 2ne hajar den ena 8 och den mindre 5 fot lång. Kl: 4 e. m. syntes San Francisco ön och Gerrit Dennis som af infödingarne kallas Leer, nästan stilla hela dagen och äfvenså på natten. Den 9 en märkelsedag för mig, stilla på morgonen Fisher och Gardener ön i sigte Ankrade vid stationen Söndagen den 10 Kl: 3 e. m. var land på qvällen och hade biddy. Lemnade på e. m. den 11 och ankom till Nusa den 12 på aftonen. Lemnade d. 13 på e. m. och ankrade vid Nusa d. 14 på morgonen. fick der höra att en Engelsman har blifvit mördad vid Admirallity öarne. samt att infödingarna vid Cabin har öfverfallit en annan stam den 12. tdet sig om Kabin, och mördat inalles 19 både män qvinnor och barn, och de höll festmåltid på den 13 o 14 dennes.

September 1899

Den 16 lemnad Nusa Kl: 10 f. m. och passerade Stephens sund, Kl: 3 e. m. vinden S. hoppas att detta är den sista Sördag som jag befinner mig i Munna och jag får ännu en gång komma och arbeta för någon mera vänlig menniska. Söndagen d. 17 Krysade emellan Sandwich ön och Nya Irlan, emson stilltje och svag S. O vind. stark ström från S. O. Winden fortfor från samma håll tills Söndagen d. 24 då vi befann oss i närheten af Mana ön, general varmt och nästan lugnt. Ankrade vid Kinigunan d. 25 på middagen. Arbetade ombord tills d. 30 då jag blef fri.

Oktober

Den 2ra Månstrade utaf på f. m. och sysselsatte mig med att skrifva bref till hemorten ty i går ankom Ångbåten ifrån Sydney, och jag hade 8 bref med den.
Den 3 började arbeta vid Kinigunan. På middagen afgick Munna till Sydney via Lord Howe. Den 10 Kl: 4 på morgonen stark jordbäfning. Söndagen d. 15 likaledes Var till Kokopo på e. m. har jag slutat med båten.
Söndagen d. 22 var upp till Kabakaul, men som de väntade främmande så aflagsnade jag mig genast var till Kokopo på e. m. fästade som vanligt hela dagen
Den sist påflutna veckan har varit ganska enformig, och jag tänker att snart lemna Kinigunan emedan jag är trött på allt: sammans, och allt åfderösterri

V

Oktober 1899

Den 23 Uppsade min plats på qvällen, ty jag frågade huru det skulle blifva till morgondagen men fick icke något svar, och det var orsaken till ofvanstående. Jag ämnar om möjligt att stanna här till i Jan. eller Febr om jag kan få något att göra. Jag hoppas det bästa.
Söndagen d. 29 War till Kokopo på e. m. samt ombord å Alexandra, men ej något vidare lifligt. Wet ej huru länge jag kommer att stanna här.
Den 31 Hade lindrig influensa och kände mig mycket matt men blef bättre mot qvällen, ganska varmt på dagen så jag svettades betydligt.

November.

Obs

Söndagen d. 5 när jag var ombord å Alexandra, så ankom Nugurea till Kokopo, hon hade signal, att bringa docktorn så fort som möjligt. När jag vidare fick höra, så har infödingarne vid admirality tagit Nokomana samt dödat skepparn (en galen tysk) samt Styrman (en Stockholmare) samt, 10 svarta, som tillhörde besättningen, och när Nugurea ankom dit till platsen så blef båten öfverfallen och en kula gick igenom begge lären på en utaf passagerarena (en herre ifrån Sydney) och det var för honom som ~~flag~~ de ville hafva docktorn för.

November 1899

Obs

Lördagen d. 11 Seglade ifrån Kinigunnan i vara båten för Landdip och ankom der Kl: 10 f. m. Söndagen d. 12. Intog 70 Sackar Copra och lemnade på qvällen Kl: 6. Måndagen d. 13 var vid Berara point Kl: 5 på morgonen men kunde icke komma rund för den starka strömmen. Wändade, och ankrade sedan vid Somalille samt låg der öfver natten. Den 14 seglade derifrån tillsammans med Sago på morgonen och var nära vid Kabakaul då jag blef öfverfallen af en hård N. W. som sedan drog sig till W. och när jag varsnade att båten begynte att sjunka, så beslöt jag att segla tillbaka till Somalille der jag låg till ankars till nästa dag d. 15 då jag lemnade på morgonen, men kunde icke komma rund Berara point för den starka strömmen, då jag ankrade vid Watam och låg der till middagstiden då jag åter försökte, och lyckades att komma till Kinigunnan Kl. 2. e. m. Fredagen d. 24 ankom Maresby hade 2 bref ifrån hem ort en, blef ganska missnöjd att jag ej hade fler. Den 25 Sysselsatte mig med att skrifva bref på qvällen då jag hade 2 biddy Kl: 7 + 9. under den tid som jag skref bref till a onddem ydale. Den 27 lastade Copra å Maresby då jag vägde. Den 28 afgick Maresby Kl. 8 på qvällen. Slutet på denna månad har varit vacker med svag vind ifrån S. O.

December 1899.

Under den första delen af månaden, så
har mitt vanliga arbete varit att se efter
arbetarena, samt reparerat ett och annat
nödvändigt. Den 14 var jag till Ralum och
träffade Julius och Peter. och jag blef der till
efter midnatt. Den 16 var Bröllop i Ralum
men jag var i Kininunan, regnade hela dagen
och pastfor hela natten. Söndagen d. 17 Regn hela
+ dagen hade Kaffa 2. på e. m. Den 19 likaledes
Jag är nu ensam ty Bokhållaren ligger svårt sjuk
i feber. Lördagen d. 23 kände mig litet illamå
ende på e. m. men hindrade mig ej att hafva
Biddy tidigt på Söndagsmorgonen eller Julafton.
Julen förflöt ganska långsamt Var till Kyrkan
på natten Kl. 12 vid Katolska Missionen och kom hem
Kl: 4 på morgonen Juldagen. Arbetade på annandagen
och Bid: på qvällen. Likaleden den 29 på qvällen
Söndagen d. 31 Stilla hela dagen.

Lik floden som sagta synes rinna
Till hafvets omätliga blå.
Så skrida och långsamt försvinna
I tidshafvet, åren också.
Lik dimman som stiger mot solen.
Lik vårdagens ilande sky
Lik norrskan som fladdrar kring polen
De jordiska Seklarna fly.

Rahm

År 1900.

Januari

Nyårsdagen d: 1^sta ankom postbåten ifrån Singapore. Hade sysselsättning hela dagen med att emottaga gods ifrån ångbåten. Den 2ra likaledes och hade biddy på qvällen. Den 6' Lördag arbetade hela dagen och b. på morgonen d. 7 Söndag. War i sällskap med C. J. till Matanata och ankom tillbaka på qvällen. Onsdagen d. 10 kände smärta när jag late water och gjorde ett besök hos Läkaren d. 11 på f.m. och han förklarade att jag had clap.

På qvällen Kl: 7. Stark jordbäfning som kullslåtte bord och stolar öfverturnade Lampar med flera andra glasvaror. Måste springa ur huset af fruktan för att det skulle ramla. Hade äfven flera stötar på fredagen och äfven Lördagen den 13. Jag är nu fullkomligt återställd så jag tror ej att det var som Läkaren sade. På qvällen hade Jordbäfning men lindrigt.

Söndagen den 14 Förhöll mig stilla som vanligt hade Skröve här. Stark N. W. med satte in Kl: 10 f. m. väntar nu Marama hvarje dag. Börjar nu att blifva trött på att vistas här längre, och dester snarare jag kommer bort ifrån desta bättre och hoppas, att jag ännu ehuru jag är gammal, kan få mitt uppehålle i Civiliserade länder. —

Januari 1900.

Jordbäfningar fortforo tills d. 28 flera för hvarje dag. Samma dag ankom postbåten ifrån Sydney och jag kan nu räkna på att jag är fri Hade endast ett bref denna gång med båten

February

Den 1 vägde Copra och den 2ra likaledes blef afbetalt på e. m. och tog ~~mina~~ saker ombord. Lemnade den 3 på morgonen och ankrade vid Mioko Lemnade samma dag och ankom till Simbo d 5. Lemnade d 6 och ankrade vid Gisu Kl: 12 lemnade Kl 1 och ankrade vid Rubiana Kl 3 e. m. samma dag Låg der tills den 8 då vi lemnade, och ankom till Gåla d. 9 (Gavuto). Låg der och intog vatten och Copra och lemnade d. 10 på morgonen och ankrade vid andra Gandekanal. på e. m Lemnade den 11 på morgonen Lemnade post vid rosaria och satte kosan mot Nya Hebriderna får äfven nämna att jag hade litet känning af feber den 9 på qvällen men varade icke länge.

Tisdagen d: 13 passerade ön Santa vid Nya Hebriderna Och ankrade i ~~Vil~~ Vila Onsdagen d: 14 Kl. 3 e. m. Den 15de Låg der hela dagen, var i land på e. m. och träffade der en halfkast infödning hvars fader var svensk, han talade fluently både Svenska Engelska och Franska. Hans namn var Charles Rodin

February 1900

Fredagen d: 16 lättade ankar på morgonen och ankrade vid Måli Kl: 7 f.m. låg der och intog banana och majs och lemnade samt ankrade vid Vila Kl: 6 på qvällen.

Lördagen den 17 Lemnade Kl: 11 f.m. för Sydney.

Söndagen den 18 passerade Loyalty öarna. Vackert väder. Känner att luften blifver svalare för hvarje dag. Hoppas att jag är i Sydney nästa Söndag om allt går väl.

Den 26 ankom till Sydney och ankrade i Watsons bay. Den 27 Blef ordered to Quarantain station för Böldpestens skull för vi kallade vid Nya Hebriderna

Mars

Den 3 blef quitt Quarantain och Kom i land. Den 10 Lemnade i N. D. L. ångaren Barbarossa. Kl: 11 f.m. Den 12 ankom till Melbourne Kl: 10 f.m. reste upp till Pakenham på aftonen Stannade där d. 13 hela dagen och ankom till Melbourne Kl: 11 på qvällen. Den 14 afgick derifrån och ankom till Adelaide d: 16. Lemnade igjen på morgonen d. 17 samt kallade vid Fremantle Colomb Aden Suez. Port Said, Neapel Genua. Southampton och Antwerpen dit vi ankom d: 16 Aprill. Jag lemnade der d: 27 och ankom till Göteborg d 30.

Maj

den 1 Lemnade och ankom till Gränges berg på qvällen. Den 2 ankom till Falun Kl: 9 f.m. Den 3 afkom hem och Stannade i Skogsbo den första natten. Den 7 gjorde en

1900 Maj

Ett till mitt hem, men jag kan ej i ord uttrycka mig med hvilka Känslor jag då erfor, då allt rågs så öde och Tomt. Jag vill nu förbigå de många olägenheter jag erfor medan jag var hemma men de ligger mig än i minnet så länge jag lefver. Augusti. den 12 var på en lusttur ute å Dalelfven och spelade då jag olyckligtvis på hemresan körde min högra Axel ur led, så de måste fara efter Docktor Palmquist. Jag blef då så återställd inom 1 månad.

October

Den 28 Lemnade hemmet för Stilla hafvets Öar och hade ett hjertligt farväl af af många goda vänner som var mig till mötes vid Hedmora Station. samt äfven vid Avesta. Ankom till Stockholm på qvällen

November

Den 2:ra Lemnade Stockholm för Göteborg och ankom dit på qvällen. Den 3 lemnade och ankom till Hamburg på middagen samt till Bremen på qvällen. Den 7 gick ombord å Grosser Kurfürst samt kallade vid Antwerpen 8, Southhampton 12 Genua 20 Neapel 21. Port Said 25. Suez 26. Aden 30.

December Colombo 7. Fremantle 18 Adelaide 21 Melbourne 24.25. och ankom till Sydney den 28 på qvällen. Hade åkat i eigt under Resan nära ... Mile 15 ...

January 1901

Nyårsdagen d. 1 War i Sydney. Såg den storartade prosesiön vid förenningen af Australien stater. Jag får alldrig mera skåda något liknande. Det tog nära 3 timmar att gå förbi. War i Sydney till d 10 då jag lemnade i Angaren Moresby kl: 6 på qvällen. Den 11 ankom till Newcastle på morgonen. Låg der hela dagen tills Kl: 11 på natten då vi lemnade för Brisbane. Den 13 Sönd. 20de dag Jul. War utanför Clarence river Den 14 ankom till Brisbane Pinkenba på mid: tog ombord 200 Japaneser och lemnade d. 15 på morgonen. Hade vackert väder. Den 19 ankom till New Caledonia Den 20 Landade Japaneserna och lemnade på e. m. Den 24 Paserad San Cristoval Storm och Regn Den 25 ankrade vid Gavutu på e. m. Den 26 låg der och lossade Kol War iland omkring ön flera gånger Den 27 Sön lemnade Kl. 6 e. m Den 28 ankom till Rubiana på qvällen Låg bi der öfver natten. Den 29 Lemnade på morgonen passerade Simbo på midd och ankom till Herbertshöhe d 31 på f. m. Har nu varit frånvarande nära ett år. allt är sig likt som vanligt. Blef ganska missbelåten vid framkomsten dåg jag ej fick någon plats som jag önskade. I alla fall så skall jag tarda ut i några månader, och om ingenting dyker upp så skuddar jag stoftet utaf mina fötter här och söker nya jagtmarker.

Februari 1901

Den 1 War min egen herre den dagen och såg mig omkring. Den 2 Började arbeta i Maruna
5 Mönstrade som Styrman i af vannämda
6 Lemnade Kinigunan för Nusa.
14 Ankom till Nusa på middagen
16 Lemnade Nusa för Lakunabanga
17 Låg bi utanför där på f. m.
18 Ankom till Gardener Island der vi tog in Copra War i land på qvällen vid stationen
20 Lemnade på middagen hade Elektroder på natten med Starka Regnbyar fran N. W.
22 ankom till Lakunabanga vid middagstiden samt ankrade och tog in Copra
23. Lemnade på e. m. och ankom till Nusa Den 24 på morgonen der vi tog in full last af Copra
26 Seglade till Capatera låg der öfver natten
28 Lemnade för Kinigunan gick genom Albatross sundet hade vacker väder och god vind hela resan och ankom till Kinigunan

Mars

den 2. Lördagen den 3 War iland och ombord a Senta på e. m.
12 Lemnade för Lord Howe
14 Låg för stilla vid Nissan
16 Sydtes Lord Haw grupp
Lördagen den 17 ankrade i Lagunen på qvällen

Mars 1901

Den 18 Svag bris Seglade i Lagoonen och
ankrade öfver natten. Den 19 ankom till
Stationen Kl: 10 f.m. Gorde en wind land
på qvällen samt öfver den 22 på qvällen
23 lemnade på morgonen Wedinway
ifrån S.O. Den 24 och 25 begge Söndagar
Arbetade Den 27 Såg ön Bougainville
28 i närheten af Choesul och Bougainvillesund
31 God vind land ur sigte.

Aprill 1901

Den 1. i närheten af Cartaret sarne ögon.
2 Vid Nordkap af Buka. passerade Nissan
på middagen och St Johns Kl: 8 på qvällen
Stark S.S.W. vind med hög sjö obehaglig.
3 vid Kaane Sarne på morgonen Vindstilla
4 Ankom till Matania Sch vi ankrade och
den 5 Långfredagen arbetade hela dagen
Den 6 lemnade Kl: 1 på morgonen
Vindstilla på e.m. Den 7 låg för stilltje
emellan Kaane Sarne och Nya Irland
Den 9 vid Cape St George fint väder
Den 11 ankom till Herbertshöhe Kl: 12 på dagen
Då Ångaren Moresby låg der då fag erhö
ll 2^{ne} bref ifrån närheten af min hem-
frakt. Den 20 lemnade för Nusa. Ankom dit
Den 23. Lemnade 26 f.m. den 27 Låg bi vid La-
kunabanga. Den 28 Kryssade vid Fisher ön
likaledes den 29 och 30 mäkta stilltje.

Maj 1901.

Den 1 Kryssade i lä af Gardener ön
2 Ankom till Tatau på middagen
3 lemnade på e.m. fint väder.
4 Ankrade vid Lakunabanga samt lem-
nade samma qväll för Nusa.
5 Ankom till Nusa Kl: 7 e.m.
6 Lemnade Kl: 9 f.m. passerad Albatrossund
Kl: 3 e.m. Wackert väder med god vind
7 Såg Nya Britanien och ankom till Kinigunan
Den 8 Kl: 12 på dagen lossade der lasten
D 11 Lemnade för Nya Irland för att värfva
Arbetare. och ankom till Rokoko den
12te Såg en Komet i närheten af Orionbältet
15 Lemnade och Kryssade längs kusten
18 Manton blef så sjuk att vi måste gå till
Kinigunan dit vi ankom den 19 Söndag
på middagen

Ut i vida verlden. 9.a

Hvad är det för lockande stämma som ljuder
Från främmande kuster ibland?
Hvad är det för oro i hågen som bjuder
Mig lemna mitt fäderneslånd?

Hvad är det jag hoppas, hvad är det jag anar
Och söker med brännande lust?
Hvad är det för underlig kraft som mig manar
Ditbort till den främmande kust?

Är vintern för kall bland de mörka fjällen?
Är sommarn för kort uti nord?
Har trefnaden flytt från de ålderiga fjällen
Och glädjen från fädernas jord?

Nej, icke för kylig var vintern i norden,
För korta ej sommarens dar;
Och ännu bland hemmen på fäderne jorden
Bor glädjen och trefnaden qvar.

Mitt fosterlands kullar och dalar och stränder
Jag älskar af hela min själ.
Men bort öfver hafvet mot främmande länder
Jag lockas och dragas likväl.

Nora M[illegible] d. 12 Jan 1902.

Oroliga sinnet det finner ej hvila
Den tåres af längtan min håg
Och hoppet det vinkar, och tankarna ila
Till landet i drömmen jag såg.

Och landet det drömda, hur månde det blifva?
Hvad har jag att vänta deraf?
Hvad har det af lycka och glädje att gifva
Som fäderneslandet ej gaf?

En trohet man aldrig skall lyckas att vinna
Mer [illegible] än trohet i Nord.
Och aldrig en vänskap mer sann man skall finna
På hela Guds grönskande jord.

Hvad är det jag hoppas, hvad är det jag anar?
Och söker med brännande lust?
Hvad är det för underlig makt som mig manar
Ditbort till den främmande kust?

Ur urets historia. Ga.

Från "urminnes" tider man tiden har mätt,
Fast tid efter annan på olika sätt.

Att börja med visste man ingenting mer,
Än bara att solen gick upp och gick ner.

"Solvisaren" uppfanns men hjelpen blef klen.
Han kunde blott nyttjas, när solen hon sken.

Så "timglaset" kom, men det snart dömdes ut,
Det tjenst gjorde blott till dess sanden var slut.

Nu började vakna funderingar hur
Man skulle få hop sig ett gångande ur"

"Ur fåniga" blefvo försöken förvisst,
Men frågan — så tänkte man — vinner till sist.

Så hopsattes kugghjul så godt man förstod,
Och verket det drogs utaf hängande lod.

Så tillkom det första af ur, som har gått:
Från detta de andra sitt "ursprung" har fått

Uppfinningar många i verlden ha skett,
Men ingen så "närstyf" som denna man sett.

Och nu kan man svårligen tänka sig hur
Vår verld kunde reda sig utan ett ur.

Ett ur kan oss gagna på tusende sätt,
Är tiden ur led, kan man vrida den rätt.

Med uret i hand eller upphängdt på vägg
Man vet hur pass hårdt man skall [illegible].

Och tack vare uret som säga förmår
Så pricken när tåget båd' kommer och går.

Ja uret är med uti allt hvad man gör —
Det anger när menskan båd' föds och dör.

Hvem uppfunnit uret ej säkert man vet,
Det finns ingen "urkund" som nämnar oss det.

Dock sägs, att en dalkarl idén har gjort klar,
Men kanske en "dalkarl" den dalkarlen var

Jag er, herr urmakare, visan beskär
Och ber er "ursäkta" att tarflig den är.

Och ville ni nu vara vänlig och god,
Ett fickur bland fickur jag fick ur er bod.

Mora
Nya [illegible]
den 12 jan 1902.

Döm ej! G. a.

Tro icke allt hvad ondt du hör
Förtäljas om din nästa,
Men tvärt du försöka bör
Att tyda till det bästa.
Det höfves vara på sin kant,
Då nästans dom det gäller,
Ty allt som säges är ej sant,
Och hälften icke heller.

Tro godt om alla och en hvar,
Den förste med den siste,
Om också du den risken har
Att stundom taga miste.
Tro gerna godt om verlden all,
Om ock den är en villa,
Det bättre är i alla fall
Än att man allt tro illa.

Men lätt hos andra hittas fel,
Om sådana man vill leta;
Man deraf alla fått sin del,
Det skall den gode veta.
Man tvingas kan att felen se
Och nödgas derom tala,
Men ändå bör dem ej återge
Uti förstorad skala.

Allt groll mot din broder glöm,
Om bittert ord han fällde,
Och lika mildt om andra döm
Som ock om dig sjelf det gällde.
I skriften bjudes och befalls:
Döm skonsamt om din nästa!
Men att ej döma något alls
Är nog det allra bästa.

Ej ens utöfver last och brott
För tungt låt domen falla,
Så botten alltid något godt
Man finna skall hos alla.
Inunder skrumpna skalet gömd,
Står äkta perlan finnas. —
"Döm ej så varder du ej dömd!"
Är lärdom, värd att minnas.

Den bäste sina brister har,
Det regel är som gäller.
Fullkomlig ännu ingen var
Du är det icke heller.
Rättmätlig dom det ges förvisst
Men det förändrar scenen:
"Den som är utan fel och brist
Han kaste första stenen!"

[illegible] G. A.
den 14 juni 1912.

Bagaren G.a.

Jag bagarn vill för denna gång
Min hjertevarma hyllning bringa
Och egnar honom denna sång,
En välment gåfva, om och ringa.
Jag bjuder hvad jag eger bäst,
Så tag till godo, om det smakar!
Kom slå dig ned och blif min "jäst"
En timma medan solen "bakar":

Tack för du gett oss "dagligt bröd";
Trots missvaxtår och höga bullar!
Tack för du fullgod vara bjöd!
Det kunde vara "andra bullar".
Med bagarboden ingenting
Jemförligt uti värde gäller;
Nej, inte verldens vida "ring"
Och inte jordens "skorpa" heller.

Och se, påvisat har en sak,
Som gång på gång beräknats redan:
Att har man blott "slå sig på bak",
Fram är ej svårt att slå sig sedan.
Om ingen minskning brödet tål,
Fast mindre mjöl du får för slanten,
Du ökar endast kakans hål —
Det minskar inte ytterkanten.

När uti politikens "ugn"
Det stundom flammar upp och fräser
Du går der hemma trygg och lugn
Och ser bara hur det "jäser".
Men godt kalas du gynna vill,
Der glädjen stiger högt i taket,
Och tar hvad mycket bröd dertill,
Du lemnar jemna "hela baket".

Jag undrar, hur det skulle gå,
Om du ditt yrke skulle stoppa.
Hur skulle vi få smörgås då,
Hvad skulle våra fruar doppa?
Om bagarstrejkar här och der
Det pratas nog i vissa läger,
Men det för visso "baktal" går,
Som inte något värde äger. —

Ditt yrke, det är visst och sannt,
Må framför andra respekteras.
Men, broder håll dig på din kant,
Så att du inte "deg-graderas". —
Godt arbete belönas skall —
Det gäller frie man och slafvar.
Alltså, när du har fyllt ditt kall,
Så hvila dig på dina "lafvar"!

[illegible] inlemnad den 14 Jan. 1902.

Höstvisa G:a

Höst är inne, stormen hviner
Dystert genom fur och gran,
Och bak himlens ull gardiner
Dröjer solen hela dan.
Ja så sjöng jag härförliden
I en kulen mörk minut,
Men i dag vid middagstiden
Ser det bättre ut.

Och nu ändrar jag min visa,
Ojinnet är ej mitt sätt.
Och så vill jag hösten prisa
Ty se rätt skall vara rätt.
Friska krafter synas råda
Ännu i naturens bröst.
Det är sällsynt att få skåda
En så vacker höst.

Hög och ren är himlarunden
Solen glimmar blank och trind,
Och det susar genom lunden
Nära nog en sommarvind.
Bäcken sorlar, källan glittrar,
Fjorden ligger lugn och blå;
Och bevingad skara qvittrar
Uti hvarje vrå.

Många dagar, ljusa klara,
Torde ännu stöta till —
Hösten han förstår att vara
Riktigt treflig om han vill
Visserligen kommer qvällen
Litet brådt i höstetid;
Men när solen göms bak fjällen,
Då är månen vid.

Och då har man dessa stunder
Utaf oförgätligt slag,
Som man just på goda grunder
Älskar högt, båd' ni och jag.
Dessa qvällar med så många
Ljufva minnens hela rad
Och en långa, långa, långa!
Månskens promenad.

Det september är som skänker
Dessa qvällar utan tal.
I september månen blänker
Vänast öfver berg och dal.
Härtill jag min hyllning egnar,
Härlig dag i dag vi ha:
Och om det i morgon regnar,
Är det också bra.

Visa Myr Island
den 26 Juni 1912.

Min Kassa.

Jag "hundra kronor" ej förstår mig på,
Och "tio" ser jag endast ytterst sällan
En "femma" kan ju komma då och då
Och någon enkel krona dessemellan —
Nu har jag blott en tioöring blank,
Men bättre hafva den än vara pank.

Fullkomligt trådlös ännu ingen blef,
Som jemt en tioöring har tillhanda —
För tio öre kan man sända bref
Till både Falsterbo och Haparanda.
För tio öre kan man och på lån
Få disponera andras telefon.

För tio öre fås ett bröd med hål
Och läcker bakelse för dagen bakad —
För tio öre kan man få en tvål,
Och för en tioöring blir man rakad.
Och om man vill gå fin trots snö och slask,
För tio öre fås en blanksmörjask.

För tio öre om man qvistar ut,
Man får sig en cigarr, ej dålig heller —
För tio öre får man till en strut
Med allra bästa sortens karameller.
Och för en tio-öring kan man få
En Fabers blyertspenna nummer två.

Written in St Jilns Port Moresby New Guinea
Mars the 8th 1898.

För tio öre får man ett mål mat,
Om man på något folkkök gör visiter;
För tio öre får man öl från fat
I sejdel rymmande en fjerndels liter.
För tio öre får man och som gäst
Gå till godtemplarne ibland på fest.

Om blott en sådan portmonnä man fick,
Att tio öre funnes der tillfället,
Och att i samma stund den sista gick,
En annan genast komme dit i stället —
Man kunde nästan säga då med fog
Att tio öres kassa vore nog. G.a.

Tell me not in idle jingle
Marriage is a emty dream
For the girl is dead that's single
And things are not what the seems.

Life is real, life is earnest,
Single blessedness a fib:
Man thou art, to man returnest!
Has been spoken of the rib".

Hur man kan stå.

Om jag rätt kan minnas, Tror jag man kan säga så:
Tusen sätt det finnas Hvarpå man kan stå.
Man kan stå i regn och tö, Man kan stå i kö —
Man kan stå förlägen, Man kan äfven stå på tå;
Man kan stå i vägen Och på näsan stå.

Man kan stå med korgen, Utsatt för kamraters hån;
Man kan stå i borgen För en annans lån;
Man kan stå i ur och skur, Man kan stå på lur —
Man kan stå vid disken, Man kan stå vid högan mast —
Och man kan stå risken Eller stå sitt kast. —
Man kan stå betagen Stundom af en falsk chimär,
Man kan stå bedragen Af sin hjertans kär.
Man kan stå på kullerstol Och i underkjol —
Man kan stå och buga, Stå i glans och stå i flor,
Man kan stå och ljuga Mer än någon tror
Man kan stå med brister Med misstro och med skam;
Man kan stå i klister Och i rök och damm —
Man kan stå i bryderi Och i maskopi —
Man kan stå och njuta Af en ljus och vacker qväll.
Man kan stå och pruta På en bagatell.

Man kan stå och smika För att stundom få ett mål.
Man kan stå och kika I ett nyckelhål —
Man kan stå så godt man kan, Stå till sista man —
Man kan stå i raden Der sig ypper gruff och gräl,
Kan få stå i »bladen» Om det vill sig väl. g.

[illegible] 8 de March 1898 [illegible]
Port Moresby New Guinea.

Det bästa landet.

Der satt på Tigris blomsterstrand
I palmers dunkla skygd ett par.
"Hvar är det allra bästa land,
Som dina ögon skådat har?
Du mångbefarne resenär,
Berätta hvar det landet är!"

Zuleika, Irans fagra mö,
Till Amda Jusuf talte så.
"Hvar såg du solen skimmer strö
På herrligaste böljor blå?
Hvar såg du på din pilgrimsfärd
En ojemförlig blomsterverld?"

"Den bästa verld," gaf han till svar,
"Som jag har skådat på min stig
Är det, der jag mitt hjerta har,
Der jag, min älskling, äger dig.
I dag är derför detta land
Just här, på Tigris blomsterstrand.

Ja, dvaldes jag i Edens lund,
Der lifsens träd oss allt beskär,
Det blefve ödsligt samma stund,
Som du ej mera vore der.
Befunne jag i himlen mig,
Jag längtade hit ned till dig.

I dyster natt är du min sol;
Mot dig hvad kan väl köld förmå?
Vid sjelfva nordens kalla pol
Det vore varmt hos dig ändå:
Mitt lif är du, min trogna mö;
När du är borta, vill jag dö.

Ett heligt rum är hvarje fläck
Af jorden, der din fot har stått,
Och skön för mig hvar minsta bäck,
Der dina drag du spegla fått.
Du älskade, hos mig blif qvar!
Mitt bästa land hos dig jag har:

Han tryckte till sitt varma bröst.
Zuleika om och om igen;
Men hon förnam en annans röst
Och öfvergaf sin bäste vän,
Med krossadt hjerta sorgsen själ.
Bjöd Jussuf jorden då farväl.

När älskarn mist hvad förr var hans
Och ej sin kära återser,
Förlorar solen all sin glans.
Och ingenting ger glädje mer.
Hans hjerta värder kallt som snö;
För honom ~~då~~ är tid att dö.

Written Mar 8th 1898
at Port Moresby New Guinea

När ej på jorden mer fins hopp
Och allt i natt förvandladt är,
Den sorgsne ser mot himlen opp,
Och tusen stjernor blänka der.
Kanhända högt på gyllne strand
Han finna skall sin längtans land.

Kanhända fins en evig tro
På dessa stjernor i det blå,
Och vänner, som der uppe bo,
Kanhända från hvarann ej gå;
Men säkert fins ej — tro mitt ord! —
Ett sådant land på denna jord. ? ?

Good Taste
Some like a girl who's fond of fun.
While some like sober misses;
But the sort that I like best of all
Is the girl who is fond of ××××.

Still Seeking
I worship her, I sing of her, The girl that's
meant for me; Her face and form are both divine —
A dream of Poetry.
Her voice thrills me whit melody;
With gold her path is set;
I love her! I adore her! but —
I haven't met her yet.!

written in Goondu Solomon
Jan 26th 1901 ...
P.S. Moresby

Strid och seger.

På Sylow street en syn jag såg,
Som kom mitt blod att starkt vibrera
Du frågar, hvad det vara må,
Och strax du skall få höra mera.

Jo, Calle P., en äkta sprätt,
Med fästmön min innunder armen,
Helt frakt spatserar mig förbi;
Jag smärtsamt kände det i barmen.

Hvad skulle jag väl göra nu,
"Grinhane" som jag är för resten?
Med knuten hand i fickan min
Jag hastigt närmar mig den besten.

"Hvad skall du här, din dromedar?"
Jag ryter till med tordönsstämma.
"Polis! Polis!" han ropar gällt;
Men strax jag börjar Calle "klämma".

Helt säkert hade han fått mer,
Men någon tog mig uti armen.
Jag undrar, hvem det vara må —
Jo, tösen min, med höga barmen.

Jag närst qväll till tösen gick.
Visst någon ånger nu hon hade.
När jag omsider bjöd "god natt."
"Du är en hjelte" skalmskt hon sade.

Written in J. G. Titus
between Port Moresby and
[illegible] the 10 Mars 1898.

O, onkel Ola, allas vän
Och tröstare i nödens timma,
Helt visst du gåfve mig ett råd,
Om du såg tårn i ögat glimma.

Skall jag väl korgen henne ge?
Men älskar henne högt, det gör jag,
Kan hon väl bli min trogna fé,
Att hata Calle då upphör jag. J. E.

Ögonblicksteckning G.A.

Här på en plats i skogen Med blick kring vidsträckt ut
Men gamla vana trogen Jag dröja vill en stund -
Jag vill en visa göra Och slår mig derför ner
Och nu skall ni få höra Hvad från min plats sig ter.

Här nes en krök af vägen Der slingrar sig en å;
Der är en by belägen Med röda hus och grå.
Der står en karl och kokar In i den mörka skog,
Och der går ett par oxar Och stretar för en plog

Här korna gå och skafva På grönska spräd och knapp
(Dumt att jag ej skall hafva En bättre papperslapp)
Der borta står en stuga Med skorstenspipa sned —
(Det var en envis fluga Som ej kan hålla fred!)

Der borta är en stätta Af egendomlig typ
(Men vänta, hvad är detta? Jag tror här finnas kryp!)
En bod på stolpar fyra Man timrat upp helt brädt
(Men jag har sisten myra I ena strumpan fått.)
Der borta lammet diar Sin mor på åkern ren.
(Märkvärdigt hvad det kliar Uppå mitt vänstra ben.)
Der rulla åkdon snygga På vägen österut
(Stopp vänta lilla mygga Tills jag har skrifvit ut.)

På ängarna ses hafva Båd' fålungar och ston.
(Rimmet måste visan hafva Om också ej reson)
Der sitta katt och katta I sämja på ett tak.
(Nej skator, inte skratta Åt en så viktig sak!)

Mangfald. Nya Norrland d 13 Juli 1901

En spindel vill oss spänna - Det är ett idogt lif.
(Nu röt min blyertspenna Och jag har ingen knif.)
Ej allt för ledsna blifven, Att visan ter sig knapp —
Hon är i skogen skrifven Med blyerts på en lapp.

In Absence

I am tired of passionate kisses
(Given in paper and ink)
I am weary of loving worship
(Of which I can only think)

I have had enough of caresses
(Across long leagues of sea);
And love words (sent by postage)
Have lost their charm for me.

There's not much warmth in embraces
That travel first by boat;
And the feel of a paper envelope
Is not so soft as a coat.

Distance increases fondness,
Some ancient fool did boast
But there's little use in a lover
Who only loves by post.

Mangfald Nya Norr 1902
1904.

— Denna verlden. E.A.

Att verlden klandra är ett sätt,
Som aldrig jag har kunnat gilla;
Det kan ej heller anses rätt,
Att henne för all ofärd skylla.
Visst kan hon sina brister ha,
För dessa må man icke blunda,
Men tror ni att hon vore bra,
I fall hon vore annorlunda?

Ej någon än till lags har fått,
Och knot man spörjer för det mesta,
Att det får gå som det har gått,
Blir väl ändå det allra bästa.
Om hvar och en fick styra så,
Som honom synes bäst på färden,
Snart nog man finge skåda då
Den upp och nerpå vända verlden.

Man skildrar verlden mörk och trång
Men ofta utan skäl man klagar
Visst är det kulet många gång
Men det ges äfven ljusa dagar.
Man borde kunna utan knot
Sin väg igenom verlden vandra;
Bär det i ena backen mot,
Så bär det med uti den andra.

Margalt station Nina Ihland
den 12 Juli 1901

Jag medger att jag ej förstår
Hvarför man jemt på verlden gnatar;
Hon är på långt när ej så svår
Och så besvärlig — man pratar.
Hon skulle kunna kallas god,
Om ibland menskliga fasoner
Det funnes mera tålamod
Och litet mindre pretentioner.

En gammal sats jag minnes på;
Som vi ej heller glömma böra;
Det är att verlden blifver så
Som menniskorna henne göra.
Jag vet ej, om jag saken vill
Helt efter denna mättstock skåda,
Men att vi kunna hjelpa till
Derom lär intet tvifvel råda

Att verlden kan förbättrad bli,
Man kan som gifvet faktum säga;
Men frågan är: Hur kunna vi
Vårt lilla strå till stacken draga?
Jo, vi har tvenne enkla bud —
Helt lätta att i minnet fästa:
Man öfver allt skall frukta Gud
Och älska som sig sjelf sin nästa.

den 12 Juli 1901.

Cary De två. G.o.

Jag rita vill en runa Om unga flickor två,
En ros med ögon bruna Och en med ögon blå.
Bland vackra flickors skara De båda togo pris,
Och båda voro rara På många sätt och vis.

Tillbedjare de fingo Förvisst i hundratal,
Och bygdens gossar gingo I grymma hjertequal.
Försagd sågs främling stanna, Då blick föll honom på
Från ögonparen granna, De bruna och de blå.

Den ena tjusning bode I dagen underbar,
Ett leende hon hade Snart sagt för en och hvar.
Hon kunde sig ej finna Med ringa seger nöjd;
Att alla hjertan vinna Var hennes enda fröjd.

Den andra af de båda För endast en hon brann;
Ej får man kärlek skåda Mer innerlig och sann.
Att endast en hon skänkte Sitt unga hjertas håg;
På honom blott hon tänkte På honom blott hon såg.

Så blefvo båda döda Och lagda uppå bår;
I denna verlden snöda Så underligt det går.
På kyrkogården vida Ses graf den andra när,
Och sida invid sida De unga hvila där.

Mungali Station Kura 24 Oct 1901.

Snart ena grafven glömdes, Slikt af ett vanligt rön;
Och ena kullen gömdes Inunder torfvan grön.
Den andra ser man bära Som prydnad år från år
En grupp af rosor skära, Nysatta hvarje vår.

Här kan man lärdom finna Värd tagas vara på:
Att mångas hjertan vinna, Det är att ingens få.
Men kärleksband som knytas Emellan hjertan två,
Ej ens af döden brytas. Fast det kan synas så.

Humöret G.a

Att vara städs vid godt humör Ej riktigt lyckas vill.
Men mycket dock till saken gör Att ärligt bjuda till.
I måtto ge akt på sin person Det är i regel bäst.
Ty ofta är det lappjridon Som retar lynnet mest.

Och merendels det mannen är, Som sämsta lynnet fått;
Han det i dagen lägga plär I gamska ymnigt mått.
Till gruff han ofta finner fog Och far med snäsor kring;
Emellanåt för litet nog! Ibland för ingenting.

Wid bordet uti många fall Han ställer till forret:
Ibland är soppan allt för kall, Ibland är den för het.
Han blifver uti synen lång Och snubbor han består,
Om uti smöret någon gång Han träffar på ett hår.

Man vreden märkt uti hans sin Om man har honom sett
En byrålåda skjuta in Och den gått litet snedt.
Det märks också i andra fall Jag som exempel tar:
Då han sin krage knäppa skall Och ingen skjortknapp har.

Man även kan bli vittne till Hur han humör kan ta
Då han sin halsduk knyta vill Och inte det går bra.
Han rasar för hvar felgjord knut
Om värdsdelt språk ej män;
Och rycker skräpet af Till slut
Och slänger det i vrån.

Han minsta smärta icke tål,
Som klent blir hans humör;
Om han sig sticker med en nål
Han gruflig väsen gör.
Om värk han får uti en tand
Bums blir hans lynne trist
Och han beter sig så ibland Som om han vedtet mist.

I hemmet kan han ej fördra Motsägelser att få,
Och sista ordet skall han ha Om han skall dö dersa.
Ej regel utan undantag Det gifves, som man vet,
Men bilden stämmer, tänker jag,
På män i allmänhet.

Mongfall den Oktbr.
1901.

Påsk-visa.

»En puss i påsk» — den regeln stått,
Sen Adam gick i Eden.
Sjelf aldrig någon »puss» jag fått,
Men dock jag hyllar seden.
Sol »pussar» lit i skog och sjö,
Af pussar fylles brunnen —
Och liten pussig fästemö
Får »pussar» midt på munnen.

»En puss i påsk» — så skämta de
På landet och i staden —
Och alla vilja pussar ge
Och alla vilja ha den. —
Och funnes endast en att få,
Så vill jag våga »knoppen»,
Att hvarje ungmö skulle gå
Astad och söka oppen.

Men, gudskelof, så sorglig lott
Man frukta ej behöfver —
En puss till hvar det räcker godt,
Och det blir ändå öfver.
Att verklig brist kan komma på
Är knappast att befara,
En puss är nog för två och två,
Om man vill sparsam vara.

Visst mången puss det bjudes på
Båd' utom hus och inne —
En puss i påsk, det är ändå
Ett litet trefligt minne!
Med lag och rätt man puss kan ta
Som exekutorn skatten — — —
Och puss i påsk skall flickan ha.
Om hon skall pussa katten.

En puss i påsk man bjuda kan
At hvem som helst man gitter,
Och vill man ha, så går det an,
Att ta den der den sitter.
En tös kan pussa en barbar
Och inte dö på kuppen — — —
Jojo, det smakar ändå karl.
Sa' gumman kyste tuppen.

Jag känner vid min svaghet all. [närvarande diktens ända]
Jag vet ej hur jag göra skall
Med pennans nedra ända.
Epistela min blir nog för svag
[Den skänd är jag böt]
För att hos eder få behag;
Dock vill jag er den st sända [bringa]

Höst-visa.

Ja hösten visst förtjenar få
En liten enkel sång.
Jag skall försöka raska på,
Så visan ej blir lång.
Jag tar och stjäl en melodi
Och lånar andras ord:
»Vårt land är fattigt skall så bli—
Hell dig du höga Nord!»

Hvem mins ej sommardagen lång,
Då sol på fästet log?
»En liten fågel satt en gång
Och sjöng i furuskog»
Nu syns af solen ej en blink
Af himlen ej ett spår.
Och ej så mycket som en fink
Man hör i skogens snår.

Det regnar både natt och dag
Och litet till ändå—
Att sticka näsan ut ett tag
Man knappast vågar på.
Vi få väl sjunga inom hus
Vår fosterländska sång:
»Vi älska våra strömmars brus
Och våra bäckars språng.».

Kring nejden blickar jag ibland
Och suckar så med fog:
»O, land, du tusen sjöars land»,
Nu ha vi vatten nog.
Nu må det blåsa öfver jord
En kåre frisk och kall,
Nu må det vinter bli i nord.
» Fall lätta snöflock, fall!»

I morgongryning full af hopp
Jag gnolar sakta på:
» Din klara sol går åter opp»,
Men jag blir kuggad då.
Vid skurars fall i gvällens frid
Jag hoppas, tror och ber:
»Så går en dag än från vår tid
Och kommer icke mer.»

Att det är trist emellanåt,
Ej någon neka skall—
Den ena dan är kall och våt,
Den andra våt och kall.
Dock må vi hoppas än ett grand
Att det blir annat af—
» Det står ett ljus i Österland
» Och kors på Idas graf.»

Written in 85 [illegible] 2nd Mars 1898
inside Great Barrier reef.

I Augusti månsken.

Hvad månen i augustiqväll,
Han lyser med besked;
Hur munter åfver himlens pell
Han kilar upp och ned.
Han myser bakom vägg och knut
Och mellan gren och blad
Och lockar hela skaror ut
På månskenspromenad.

Han lyser seglarn då det bär
Utöfver djupblå våg;
Han följer nattlig resenär
På statens jernvägståg.—
Han visar väg, Gud vet för hvem,
Igenom mark och skog
Och följer sista kunden hem
Från åfvergifven krog.

Han ser hur gamla tanten spår
I kaffesump och kort;
Hur flickan af sin fästman får
En puss i närmsta port.
Hur äkta mannen bultar på,
Sen klockan slagit tu,
Och hur han blir mottagen då
Utaf sin lilla fru.

Han ser hur harar här och der
Man knipser uti sax;
Hur man, fast det förbjudet är,
I forsen fångar lax.
Hur pysen lysten i sitt sinn,
Igenom häck och spjäl
I närmsta trädgård smyger in
Och frukt och blommor stjäl.

Han ser hur möten ställas till
Emellan unga tu;
Hur mellan dem om Gud så vill,
Blir riktigt kuttra sju.
Han ser hur tjufven gör sin flit,
Hur bofven står på lur,
Hur ungmön tar emot visit
Uti sin jungfrubur.

Det vitsord får man månen ge,
Han skarpsynt är som få:
Han ser hvad lofligt är att se
Och litet till ändå.
Men månen är en gentleman,
För honom bugen er!
Den gubben han kan tiga han
Med hvad han hör och ser.

[illegible] 2 nd Mars 1908.

Hell den, hvars låga glöder än!

Hell den, som fått sitt hjerta tändt
För ädelt mål i brand,
Den menskokärleks ljufhet känt,
Som lägger hand i hand,

Till hjelp för mensklighetens sak,
fastän i koja blott
den ene bor, och rikt gemak
föll på den andres lott!

Hell den, hvars låga glöder än,
om och af aska täkt!
Hon kan dock flamma upp igen
för varma vindars fläkt.

Men ve en hvar, som släkt dess glöd
i lifvets frostvind ut!
Hans själ är sedan kall och död,
förr än hans dag är slut.
Han är som stam från roten skild,
som skal der frö ej fans;
hans lefnads lycka är förspild,
blef än all verlden hans.
Skall, öde, sådan bli min lott,
ej morgondag mig gif!
Ty kärleks helga flamma blott
kan gifva lifvet lif. Johan Bergman.

Det förhåller sig i allmänhet så med Ungkarlar öfver 30 talet, att så länge intet bekymmer ännu hunnit lägga sin hand på deras fjärilsvingar, skryta de merändels öfver sitt oberoende, sin frihet och önska det ej vara annorlunda; men skymmer ett enda moln deras fria lefnadshimmel, bums äro de nedslagna och, hvad som ännu värre är, tröstlösa. De finna då kanhända, att ensamheten är en dålig tröstare; finna, att det ändå skulle vara bra angenämt, om en vänlig arm slingrade sig kring deras hals, ett vänligt ord hviskades i deras öra, en vänlig mun i en kyss upphemtade molnet på deras panna. a B.

Jag dricker heldre tet ur ett oviddrådt glas, om än aldrig så simpelt, än ur den dyrbaraste guldpokal, om dess brädd bär märken efter en annans läppar. a. Bl.

För den som så lefvat, att han vid sin död icke efterlemnar någon som egnar hans minne en tår eller hans graf en blomma, för honom hade det säkerligen varit bättre, att han aldrig varit född. a. Bl.

7/3 98 [illegible]

Svar på ett anonymt bref.

Jag härom dagen fick ett bref,
Ett anonymt, som hända plär;
Och Betty lutte den som skref,
Jag vet ej hvem hon är.
Hon sporde vanligt hur jag mår,
Hon sporde hur allt ting går,
Hon sporde hur sig platsen ter
Och ändå mycket mer.

Hon bad att inom några dar
I tidningen ett svar få se,
Och jag i dag det nöjet har
Att henne svaret ge.
Jag anser detta som en pligt
Fast saken ej har någon vigt—
Och svaret, som jag bjuder på,
I korthet lyder så:

För egen del så mår jag väl
Har ingenting att klaga för,
Jag är ju kry till kropp och själ
Och hvar ett gladt humör.
Vint har jag sedan jag kom hit,
Gått ensam som en eremit,
Men äfven slikt på lifvets ban
Går bra, när man blir van.

Och tidningen den går galant
Och ökar upp sig friska tag.
Hon får från hvarje håll och kant
Beställning hvarje dag.
När tio tusen jemt vi få
Ett kafferep vi bjuda på—
Och Betti skall på denna fest
Få bli vår hedersgäst.

Det frågas hur sig platsen ter—
Jo, gudbevars, nog är den bra:
Butik invid butik man ser
Hvad vill man bättre ha?
Och stora gatan ända fram
Har blifvit fylld med »makadam»—
Och gatulyktan lyser gill,
Då månen hjelper till.

Vi ha hotell och schweizeri,
Goodtemplarhus på ståtligt vis—
Och bränvinsbod och bryggeri
Och finka och polis.
Och vi ha smedja, vi ha qvarn
Och gubbar, käringar och barn—
Ack, lilla Betti, söt och rar,
Der har du nu mitt svar.

G. a.

written 3d Mars 1877.

Hvad man kan blifva.

Hvad vi varit sedan, Hvad vi äro veta vi —
Frågan kommer sedan, Hvad vi kunna bli.
Man kan blifva desserat Och man kan bli flat —
Man kan bli trakterad, Man kan omvänd bli och frälst,
Man kan bli generad Eller hvad som helst.

Man kan blifva rånad Stundom midt på ljusa dan,
Man kan bli förvånad, Innan man blir van.
Man kan bli i konster slängd Och man kan bli hängd.
Man kan blifva vriden, Man kan gammal bli och grå,
Man kan bli med tiden Både si och så.

Man kan blifva lockad Utaf falska vänners snack,
Man kan blifva plockad, Då man spelar knack.
Man kan bli en stjerna blank, Man kan bli en dank —
Bli en litvad prisse, Bli en knarr med vresig min,
Bli en Löparnisse Eller — Krögelin.

Man kan blifva krokig Af bekymmer utan tal,
Man kan blifva tokig Utaf kärleksqval.
Man kan bli en stor pedant, Man kan bli en fjant
Man kan bli till nytta, Bli ett våp på jordens ring —
Bli en sqvallerbytta Eller — ingenting. Ja detta
kan man blifva och ändå mycket mer — allt på grund
deraf att det gått annorlunda än man beräknat.

Ett svar.

Det är ej meningen att eder såra,
Ej heller klandra edra tankars sätt;
Dock tycks för mig de äro altför svåra;
Ni gör oss stackars qvinnor stor orätt.
Vi tala ej om politik i köken
Och önska ej att mannens hufvud bli;
Likt männen lura vi ej såsom höken
Uppå vårt rof, då vi få klösa i.

Ni tror, vi sträfva blott att blifva gifta;
Så fort vi kunna taga skorna på
Och utan hjelp uppå oss kläder skifta,
Då menar ni, vi genast stå på tå.
För hvarje gosse, som på gatan kommer,
Stå vi och sucka: Ack, hvad du är söt!
Samt strö framför hans fötter vackra blommor,
Om blott han oss intill sitt hjerta slöt.

Nej, hvad den frågan också månde gälla,
Så är er tanke endast ironi.
Vi flickor gå visst icke här och gnälla,
Derför att vi ej kunna gifta bli.
Vi tacka Gud af ett uppriktigt hjerta
Att vi som gamla ungmör hafva godt,
Att vi ha skonats från den stora smärta,
Som gifta qvinnor fått uppå sin lott.

Med smink ej heller våra kinder gnidas,
Men bästa tvål för egen del jag har,
Och dito snörlif, det kan ej bestridas,
Att jag hvarenda dag uppå mig tar.
Dock, fastän, om jag nyss ja får de orden.
"Det illa gått med äktenskap;" ni sagt,
Jag ännu ej så älskogskrank är vorden,
Att jag det klämmer åt med lif och makt.

En konstgjord skönhet gagnar ingen qvinna,
I hvilket stånd hon än befinnas må.
Vill hon en man, en make åt sig finna,
Hon lyckas bättre att naturlig gå.
Och säkert är den enkla toiletten
Den bästa prydnad, hon uppå sig bär,
När hon blott håller sig till etiketten
Och sig dess stränga fordran noga lär.

En ädel man vet qvinnans dygd uppskatta,
En fåfäng är ej dygdig qvinna värd.
Det är ju lätt för hvar och en uppfatta,
Att han då hellre tager den för flärd,
Med smink och "powder" så bestrukna tärna,
För honom det är mera värdt än guld,
Om hon med smycken glänser som en stjerna;
Det väger mer än vara god och huld.

Dock finns här hvad vi skulle vilja kalla
För hygglig ungdom ibland svenska män.
Men som på grund af deras vanor alla
Det ordet "hygglig" är för godt åt dem.
Ty munnen full med tobak de instoppa
Och svärja som en fullt utlärd gardist;
Den röda näsan de med snus fullproppa,
På brännvin lida de ej någon brist.

En sådan man — säg, kunna vi behöfva
Att kokettera för att vinna den?
O, nej, det fins nog råd, om blott vi lefva,
Ska inom kort vi också ha en vän.
Vi gamla mör, ska nog en ungkarl vinna
Förutan snörlif, smink och extra tvål,
Och säkert är, att hvar och en skall finna,
Att foten ej gjorts mindre, än den tål.

Jag slutar nu förutan någon fruktan
Att papperskorgen detta slukar upp;
Ty onkel Ola håller den i tuktan,
Och derså grundar jag nu allt mitt hopp.
I nästa månad då får Ola gratis
(Må han blott lefva att mottaga den!)
Förutom sill och äkta svensk potatis,
I pengar af mig två och sjuttifem. Tant S.

Written in St. Peter, Minn. 5th 1895
between [illegible] and Pat. Harvey.

Jag älskar dig

1.

Jag älskar dig så mycket så
Att det kan aldrig bli beskrifvet.
Och jag upprepar det ändå
I hvarje ögonblick af lifvet.

2.

Hvart ord jag säger är ditt namn
Jag älskar dig och det bekänner.
Långt från dig eller vid din famn,
Ack jag det tänker eller känner.

3.

Jag älskar dig jag stackars tok.
Och älskar om dig tusen gånger
Jag läser dig i hvarje bok
Och sjunger dig i mina sånger.

4.

Och när du dansar fram så lätt.
Du lyser genom dygdens slöja.
I hvarje tafla hvart porträtt
Jag dina anletsdrag vill röja

5.

Jag med en känsla ren och mild
Din åsyn och ditt sinne njuter
Och när jag somnar och din bild
Sig i min sista tanke gjuter.

6

I nattens sköt du hälsar mig
Med vänliga och ljufva drömmar
Mitt hjerta hinner förr till dig
An ljuset till mitt öga strömmar

7

Når jag är borta, jag dig hör.
Jag ser dig genom saknads-tåren,
Jag (gissar) till allt hvad du gör.
Och följer omärkt dig i spåren.

8

Och när jag dig i famnen har.
Det är en salighet en tjusning
Blott kärlek är den luft jag drar.
Jag lifver af din andes tjusning.

9.

Min enda skatt din vänskap är.
Min ära att jag dig behagar
Far dig och genom dig jag lär
Att njuta sjelfva fjälägans dagar.

10.

O älskade mitt lif min själ.
Hur vet jag ut att dig vardera!
Hur jag dig älskar och likväl
Jag ville älska dig än mera.

Schoner Three Cheers Sinyam Point d 3/11 95.

Mitt allt.

Hon hvars bild mitt hjerta hyser.
All min sällhet innebär
Hon är solen som mig lyser.
Hon min lefnads-engel är.

2.

Mörker i min själ sig lade:
Ack! då kom hon som en vän,
Hennes blick sitt "värde!" sade.
Och mitt bröst blef ljust igen.

3

Utan henne allt jag saknar
Villsefar på tidens ström.
Hon är tanken då jag vaknar.
Sommar jag är hon min dröm

4.

Allt med henne har mitt hjerta
Vingad gör hon tidens gång
Hon är tröstan i min smärta
Hon är glädjen i min sång. E. G.

Otro kärlek.

Hvad skimmer lyckan på vårt lif än sprider
det är en stjärnlös natt, en öde hed,
Om ej den kärleken, som allting lider
I våra själars djup sig sänker ned.
Men om af den en skuten knopp vi finne
Då blomstrar heden, då blir ljust derinne.
Blott arm är den, som ||ldrig ålskat än,
Ej kärlek gaf, ej kärlek fått igen.

Ej af många färger liljan strålar.
Men dess inre halt den röjs ända:
Kärlek uti mångens öga strålar
Fast dess värde du ej kan förstå.

2.

Klippan visar blott sin hårda yta.
Men i djupet guldets ådror gå.
Stormar ofta hafvets vågor bryta.
Men derunder är det lugnt ändå.

3

Mången fattig är som synes riker.
Mången rik dock trycks af sorger ner
Mången lyckans son dock lyckan svîker.
Mången sörjer djupt, fast munnen ler.

4.

Derför döm ej någon menska illa.
Fast du tror du hennes brister ser.
Skenet kan bedraga kan förvilla.
Endast Gud kan se i hjertat ner.

5.

Sök blott sjelf att mild och felfri vara
Klandra ej låt oförrätt bli glömdt
Och du säkert skall till slut erfara
Den ej dömmer blir ej heller dömd

Writ in the Three Cheers at Matlock 9 Nov 1895.

Kärlekens Pris.

1.

Om bäst bland menskor tala jag förmått,
Ja, som en ängel, men ej kärlek hade.
En klingande metall jag vore blott
Och lik en bjellras skall, hvadhelst jag sade.

2.

Om allt förstånd och visdom hos mig var
Och tro, så att jag kunde berg försätta
Men kärleken ej fans i hjertat qvar
Då vore jag ett intet med allt detta.

3.

Om jag min egendom de arma gaf,
Och om jag läte min lekamen brinna
Men hade ingen kärlek — då deraf
Jag kunde aldrig någon nytta vinna.

4.

Kärleken är mild, långmodig, Kärlek ingen afund bär,
Är ej uppblåst, öfvermodig, Söker ej sin vinning här

5

Ej ohöfviskt han uppträder.
Är till vrede icke böjd.
Sig ej öfver orätt gläder
Har i sanningen sin fröjd.

6.

Allt han tror, kan allt fördraga
Allting lider hoppas han.
Kärleken kan slut ej taga, om än verlden och förbrann

Sorg & Glädje.

Om ej alltjemt glädjens rosor
Blomstra på din lefnadsstig.
Må du ändock tålig vara
Och försöka trösta dig.

2.

Mulna dagar alltid finnas
Här i lifvet för en hvar.
Glädjens sol på lifvets himmel
Kan ej alltid lysa klar.

3.

Mulen stund är likväl nyttig.
Ty då den är väl förbi.
Känna vi oss mera trygga,
Finna lärdomar deri.

4

Liksom regnet friskar jorden
Och ger allting lif på nytt.
Så vi sjelfva alltid glädjas
När förbi oss sorgen flytt.

Farväl min älskade, en annan
En längre natt vi ses igen—
Farväl, ännu en kyss på pannan
Och en på dina läppar sen.

Hela dagen, jag betagen, ser och hör blott dig.

Hvad är lyckan?

Min vän, som tror Att lyckan bor
I rikedom och guld,
Du dig bedrar Och miste tar
Ty det är bara mull.

2.

Det allt förgår, Som snö i vår
För solens milda ljus:
All glans och prakt, All jordisk makt
Skall blifva lagd i grus.

3

Att vara nöjd Och tåligt böjd
Inunder lifvets lag.
Det lyckan är På jorden här
För hvarje stund och dag.

Den förskjutne

Drifven omkring jorden vorden
Jag som en vinnusjuk:
Dagligt jag förgubbas, dubbas
Snart med silfvergrå peruk.

Slutet blir dock i döden glöden
Af ett brunnet olycksbloss
Kärlek! hvarför bländas tända
Flammor för att plåga oss?

Till .....

Återväckt ur slummerns sköte
Krönt af Cyperns blomsterband,
Dansade hon mig till möte
Med ett hjerta i sin hand.

Hon mig gaf det-och med smärta,
Fann jag att det ej var mitt.
Sköna N... detta hjerta
Var en ängels— det var ditt.

Då jag mig så lycklig tänkte;
Men mig kärleken bedrog.
Och hvad hon på narri skänkte
Hon på allvar återtog.

Du ej blef min älskarinna.
Denna lott var ej för mig.
N... blif då min gudinna!
Sådan skall jag dyrka dig.

Ingen stjernas sken så klar är vorden
Att den ej af moln öfvervinns.
Ingen evig glädje finns på jorden
Liksom ingen evig smärta finns.
Till dig jag flyr från verlden. Inom
Och byter jorden mot en himmel.

Förlofningsverser

Unga par, som bygger luftslott höga,
Unga par, som glädt ser framtid an,
Gerna ville ni med andens öga
Skåda hvad som ej utforskas kan.

Låten mig en liten skizz här göra!
Att allt godt jag önskar er, ni vet.
För er sjelfva må ni blott utföra,
Att min skizz skall blifva verklighet.

När en gång det helga bandet knutits.
Som af två skall göra er till ett.
Då för lifvet ha ni sammangjutits.
Att tillsammans göra bördan lätt.

Då jag ser er öfver tröskeln stiga.
In uti ert lilla nätta bo.
Skall med er tillsammans der inviga
Frid och kärlek, lycka, hopp och tro.

Ej ett ord af split och tvedrägt fälles.
Ej ett spår af vrede skönjas kan.
Hur er framtid utaf ödet ställes.
Alltid mildt ni stödja skall hvarann.

Tiden ilar, hemmet må förökas:
Samma trefnad råder alltid der.
Ingenting kan göras och försökas
Att förändra denna atmosfer.

Och jag ser allt, huru tiden lidar,
Samma stämning gällande sig gör.
Icke år och icke bistra tider
Drifva bort den känsla, som ej dör.

Och i ålderns dagar ser ni lugnt tillbaka
På den tid, som gått i allvar som i skämt.
Betänke att inga stormar hafva
Edra känslor annorlunda stämt.

Så i kärlekens vårtids stämningsbilder tjusa,
Drage för er tjusta öga fram.
Jag dem fängslagt, att ert sinne tjusa.
Gif dem verklighet! Min bön är allvarsam.

Af alla ord som lifvet känner
Som vexlas mellan själ och själ
Som bytas mellan tvenne vänner
Det svaraste det är farväl.

Bilden

Hvarhelst jag går en bild mig troget följer,
Ej kan mitt hjerta skiljas sig från den,
När dagen gryr och när min natten höljer,
Då kommer han i drömmens våld igen.

Så ser jag bilden dagen och om natten.
Men ack en mur är emellan satt.
Han liknar skuggan uti källans vatten
Jag ser den väl men kan ej få den fatt.

Min sista önskan.

I de sena sommarnätter, när månen sänktes ned
Öfver daggbegjutna slätter
Då du vid min sida skred.
O! till stjernan i det höga
Ofta höf jag upp min blick
Men till hennes blåa öga
Oftare han stersvick

Må jag denna fristad finna Må jag efter långa qval.
För min lefnadsafton finna
Någonstädes en fredlig dal
Lugn i hyddan dess förskönning
Af en vän så öm och kär
Som till trohetens belöning
På min grift en blomma bär?

Fienderna

Två fiender jag känner Som hafva samma namn
Men bli dock alldrig vänner — Och sjelf jag eger dem.

Den ena är mitt hjerta, Ett högst oroligt ting.
Som tror sig finna smärta På hela jordens ring.

Den andra är min tunga — Ett envist, trotsigt ting.
Som låter orden ljunga Isvårdslöst fart omkring.

De kunna aldrig trifvas, Tillsammans dessa två
De oupphörligt kifvas Och jag får mellan gå.

När hjertat varmast brinner Och nästan springs af fröjd
Ett ord ej tungan finner Som tolka kan dess höjd.

Och får jag henne skåda. Som är mitt lif mitt allt
Blir fejden mellan båda Af ämnu värre halt.

Vulkaniskt hjertat klappar. Och är så fullt af glöd,
Men tungan ordet tappar. Och sofver som en död.

Och du för lägg o flicka Din hand på hjertats rum
Och mig i ögat blicka Fastän min mund är stum.

Den låga som mig bränner Kan ensam du förstå.
Blott du kan göra vänner Af fienderna två!

Kärlekens Poem

Ej blott på ditt hjertas renhet Lika uti dagar nätter
Ej blott på ditt hjertas trohet Ett ovändligt pris jag sätter.

Icke blott din smärta midja. Och ditt leende det ömma
Kan hänföra mig att frästa. Till att vaken om dig drömma.

Allt - ja allt hvad dig tillhörer. Som du kanske sjelf ej fattar
Hannen med de friska läpparne. Allt jag hos dig varmt skattar

Dina kinders fina rodnad Lik den purpur vestern färgar
Och ett moln på aftonhimlen. Efter solens nedgång hägrar!

Dina sköna hvita händer i hvars linier - som jag tycker
Jag har läst vår framtidslycka. Och om ödets lyckonycker.

Warmare än jag dig älskar Kan ej jorden älska solen
När den smälter vinterisen Och framlockar marsviolen.

Warmare än jag dig älskar Kan ej fogeln älska våren
Kan ej fjäriln älska rosen När den suger honungståren.

Och jag känner den himmelske Kärleksgudens goda vilja
Att i verlden intet finnes Som förmå oss tvenne skilja
Du står i mitt hjerta skuren Så jag sagt det tusen gånger
Ensam du bland alla vigor. Mina tankar mina sånger
Ja jag känner det hjertinnerligt I min hjertbok står det skrifvet
Jag skall älska dig i döden Som jag älskat dig i lifvet

Tänk någon gång

Tänk någon gång på den hvars hjerta gömmer
Den ensamhet så troget inom sig
På den som aldrig hela verlden glömmer
Att blott tillhöra tänka på dig.

Tänk någon gång när du en blomma plockar
På den hvars lif så föga blommor har
Som evigt minnes dina ljusa lockar,
Och evigt minns ditt blåa ögon par.

Tänk någon gång när nattens klara stjerna
En helsning vinkar ifrån fästet blå
På den hvars tanke flyr till dig så gerna
Nej glöm mig du Jag minns dig nog ändå.

Det bästa af alt

Att svärma för en vacker flicka
Är lifvets skönaste poesi
Att rus ur ljufva läppar dricka
All jordens vällust finns deri
Att brinna för en ädel tärna
Är älska Gud och fosterbygd
Hon leder oss en morgonstjerna
På väg till ära och till dygd.
När lärkans jubel helsat våren
Och liljor väft naturens skrud.
Hur ljuft att då i ungdoms åren
Få ega helt sin blyga brud.

Farväl till hembygden.

Farväl mitt fosterland jag står
På hafvet bort från dina skär
I minnets djup min hembygd hvilar
Och denna hogkomst är mig kär
Hvart jag förs hän på lifvets haf
Skall den mig följa till min graf.

Farväl allt hvad vid hjertat dröjer
Hvad kärt jag än i norden har
En suck sig väg ur bröstet röjer
Ty der jag glad och lycklig var
Skall jag de nejder återse
O Gud blott du kan svaret ge.

Farväl med dig du svenska lilja
Du hulda mö på nordens strand
Fast från hvarandra vi blir skillda
Jag flyr till dig från fjerran land
På tankens lätta vingars par
Jag genom rymden till dig far.

När milda stjernor blicka neder
Från sveriges himmel någon qväll
Och nattens drottning vänligt breder
Sitt flor ut öfver slätt och fjell
Se upp till nordens stjerna då
Kanhända ser jag den också.

När solen skönt och herrligt strålar
Från middagshöjden på din strand
Då för mig aftonrodnan målar
Sin glans uti det fjerran land
Jag solen ser och tänker då
Min barndomsvän ser den och så.

Så mötas våra blickar gerna
Från fjerran långt åtskilda land
Vid någon mild och vänlig stjerna
Som blickar ned på sveriges strand.
Och liksom viskar till min vän
Vi råkas säkert en gång än.—

Lycklig den

Lycklig den med sorgfritt hjerta
Fridsamt helsar morgonen
Och förutan ångrens smärta Återskådar aftonen.

Lycklig den hvars lefnad flyter
Bäckens lugna bölja lik;
Och fast lyckans ynnest bryter Är af egna dygder rik.

Lycklig den, som orädd bider.
När hans sista timma slår.
Och hvars graf en blomma pryder
Vattnad af en ömhets tår.

Hennes Bild.

Om och du fjerran är från mig
Dock solen här afbildar Dig
Det är din blick det är din mund
Som se mot mig från mörkan grund.

Det är den samma bild som såg
På mig så varmt med blygsam håg
Den dag då hjertat en sekund
Steg upp och talte på din mund.

Det är den samma mund hvars ja
Mig höjde upp till himlarna.
Då ängsligt väntande jag stod,
Och uti suckar smalt mitt mod.

Den samma mund, hvars kyss så ren
Så varm mig ofta tröstat sen,
När ifrån mödan trött och arm
Jag smugit mig intill din barm.

Ja, det är du — och dock ej du!
Ty allt är blott en skugga ju —
Och ingen genkyss känner jag
När jag dig kyssar dag från dag

Och blicken som du fäster på
Mitt anlete är kall ändå!
Den liknar nordens midnattsol
Som glanslös står invid sin pol.

Din vänskap om du vore här
Är lik din bild då du är der!
Väl är det du men dock ej du
Ty bilden har ej hjerta ju.

Och dock hur tacksam är ej jag
Som i min väntans långa dag
Min saknads natt vidt från dig skild
Likväl får kyssa ömt din bild

Månen sig kastar i böljornas sköte
Rodnan framhastar att fira vårt möte
O... — min vän skall jag möta dig än?

Vind om du hinner det lyckliga land
Der jag sist såg henne hvifta med hand
Tag i ditt sköte och göm denna tår
Kyss hennes fot när mot stranden du slår.

— Saknan aldrig dör och aldrig smärtan
De flytta oss från hjertan och till hjertan.

Verser af Anna M. Lenngren.

Min vän sök visligt att bevaka,
De nöjen ödet oss beskär!
Må vi ej någon ro försaka,
Som ej för hjertat brottslig är.

Snart ack hur snart är allt för~~gånget~~vandlat
Vi lefva blott ett ögonblick —
Hur illa då emot oss handlat
Om i bekymmer det förgick.

I dag dig denna ros förnöjer
Hvars skörd du ännu spara vill
Men skynda dig om du dröjer
Är hon i morgon mer ej till!

De nöjen som på lifvets bana
Oss himlen alltid än förunnt.
De äro blomster — låt dig mana
Att icke skörda dem för sent.

Må du af lexor ej förföras
Att jaga glädjen ur din själ!
Låt ej ditt muntra lynne störas
Af mulna hyppokriters gräl.

Låt denna falska vishets lära
Med dessa trumpna dygders pris
För nöjet aldrig dig förfära
Var lycklig du så är du vis.

Och när dig åldern börjar trycka
Och qvälva känslans ljufva kraft
Må glädjen då vid andras lycka
Förnya den du sjelf har haft.

Ja sök min visligt att bevaka
De nöjen ödet oss beskär
Må vi ej någon ro försaka
Som ej för hjertat brottslig är.

Hyckleri.

Säg flicka tror du ej jag vet
Din djupa dolda hemlighet?
Ack kind och ögon sqvallra ju
Som ingen men ännu!

Gif mig en kyss! Du vill det ej?
Det är en lögn att säga nej,
I kindens grop jag ser ditt svar:
Man frågar ej — man tar."

Ensamhet.

Ensamheten mig ej döljer
Ty jag ser hur jag dig mild
Nät vid månens strålar följer
Älskande din dyra bild.

Mellan glädje fröjd och smärta
Hvart min oro drifver mig
Klappar blott för dig mitt hjerta
Hvilar tanken blott hos dig

Stjerna du som fjerran brinner
Och din glans så himmelsk är
För min famn din bild forsvinner
Hvaraf själen uppfylld är.

In i lifvet in i döden
En uppriktig trogen vän
Har på detta bladet skrifvet
Till bevis på vänskapen.

Der kärleksband så ömt jag knutit
På berg i dal, vid sjö och strand.
Der flickor jag i famnen slutit
Då hjertat flammande i brand.
Der sälla stunder jag har njutit
Ledd utaf Amor's tena hand.

Så går jag lungdt mitt lif framåt
Jag föres som den lätta båt
Drifvna på villda oceanen.
Blir böljan och till slut min graf.
Min själ går derför ej i qvaf
Den skulle slås ej utaf orkanen
Jag finner då en säker hamn
Uti den trogna vännens famn.

Bjott ett till afsked jag vill dig säga
Förrän jag far öfver böljan blå
Om du mig glömmer jag vill dig minnas
Min tankes älskling du blir ändå.

Nog vet jag hvad jag ville vara:
En liten blå "Förgät ej mig."
Fast stum jag skulle doch förklara:
Hur innerligt jag älskar dig.

Om någon gång din tanke svingar
På minnet af förflutna dar
Och sänd då den på tidens vingar
Till vännen som dig detta gaf. —

~~Till dig jag har~~ Hulda flicka ljuf och öm
Dagens tanke nattens dröm.

En stadig man

Ärsvommen är min ungdoms brand
Förbytt i mildare begär.
Och likasom September månad
Jag mellan höst och sommar är.
Det hulda nöjet lika trogen,
Jag njuter det med hof och sans:
Jag skördar frukten bättre mogen
Och vårdar glädjens sista krans.

Förr tumlade jag om i valsen
Med foten vig och vaden spänd;
Nu står jag tyst och sträcker halsen
Att gapa efter någon hand.
Och är hon funnen jag mig döljer
Så tåligt väntande i vrån;
På baln jag ej min sköna följer
Men följer henne derifrån.

Så långsamt jag mot målet hastar
Med hejdadt fart och stilla glam,
Ju mer man under vägen rastar
Dess sednare man kommer fram.
Den högsta menskliga förmåga
Är vilja lagom då man kan;
Se, der mitt skäl, om jag törs fråga:
Är icke jag en stadig man?

Written Nov 17 [illegible] Island
[illegible]

Det minsta

Det minsta hvarvid sig tanken fäster,
O säg är det icke drömmarens verld?
Likväl om slott fullt med fina gäster
Kan drömmas, der man är "nådig värd."

Det minsta blad, som från trädet flyger,
Kan det ej framkalla sorgens tår?
Hos dig då sakta sig minnet smyger:
Af vännen, glömd, som förliden vår?

Det minsta rus i den tysta parken
Uppblifvar minnen från gången tid.
Från fönstret stirrande ned på marken
Du grubblar, smekt utaf luften blid.

Det minsta moln som i rymden sväfvar, —
Vi tänka — säger jag allt, som du!
Dock nej! vid tanken derpå man bäfvar
Så mycket då skulle sära ju.

Det minsta mest kan bli värdt af mycket;
Exempel härpå nog finnas kan.
Ett barn kan falla dig väl i tycket,
När det blir stort och du sen det famn.

Vid nyår.

Lik floden som sakta synes rinna
Till hafvets omätliga blå
Så skrida och långsamt försvinna
I tidshafvet åren också.
Lik dimman, som stiger mot solen,
Lik vårdagens ilande sky,
Lik norrsken, som fladdrar kring polen,
De jordiska åren fly.

Så åter ett år har förflutit
Och hvilar nu lugnt i sin graf.
Och allt hvad vi lidit och njutit
Har gått med detsamma i graf
Ej mera skall komma tillbaka
Den fröjd som det en gång oss bar,
Och allt hvad vi måste försaka
Det minnet som vi hafva qvar.

Men tack för hvar dag som förflutit!
Haf tack för den smärta, den fröjd,
Som under ditt lopp jag har njutit!
Jag måste med den vara nöjd.
Haf tack, der du hvilar i mullen,
Dit tadel och hat dig ej når!
At dig på den snöhöljda kullen
Till minne jag fäller en tår.

Sept. för 22, 1891 [illegible]
90 miles W of [illegible]

Haf tack när med välförtjent aga
Till straff för vår dårskap du kom!
Hvad mer, om på dig man skall klaga!
Hvad rör dig väl dårarnes dom?
Jag vet dock, att allt hvad du "brutit",
På högre befallning du gjort,
Och derför, du är som förflutit.
Du endast har gjort hvad du bort.

Den som gemt skrattar åt andra får någon gång gråta öfver sig sjelf.

Den som ingenting sett och ingenting lidit, vet ingenting värderar ingenting.

Ett hjerta utan tacksamhet är som ett ljus utan veke, det brinner ej, det förblir blott en död massa.

När lidandets kalk är rågad till bräddden, behöfves blott den minsta droppe för att få den att rinna öfver.

Det är ej på blomsterstig ~~man~~ kommer till lyckan och friden.

Verlden lägger oftast i sitt tröstord en förebråelse dubbelt så bitter som det lidande är, för hvilket ~~man~~ ligger om tröst.

Tacksamhet, är den ädlaste perla Gud gifvit menniskan

"En Pipa rök."

Ett medel jag funnit af ypperlig halt,
Som, om det precis inte hjelper för allt,
Man alltid likväl kan försöka.
Försök någon gång uti motgångens där,
När alla resurser re'n pröfvat du har,
Att tända din pipa och röka.

När sinnet är dystert och hjernan känns tung
Och efter den ringaste slant i din pung
Du endast förgäfves skall söka —
Jag råder en hvar, hvilken så råkat ut,
Förinnan han ännu med hoppet gjort slut,
Att tända sin pipa och röka

Om olycklig kärlek ditt hjerta fått fatt
Och slungat det ner uti afgrundens natt,
Der intet ditt qval kan föröka.
Så tag då mitt medel och sök pröfva på,
Om inte en lindring det ger dig ändå.
Att tända din pipa och röka.

Om skild du har blifvit från vänner och hem
Och tanken, att kanske ej återse dem,
Ditt mod och ditt sinne vill bröka —
Förgät icke då i ditt ensliga tjäll,
Der sorgsen du sitter den långsamma qväll,
Att tända din pipa och röka!

Copy Nov 30 1894 i anteckning af Cape [illegible] Per [illegible]

Hvartän du än vandrar i dal och på höjd,
Hvarhelst dessa tankar, som störa din fröjd,
Alt hjertlöst och ovänligt spöka,
Den dystra visionen du skingrar så lätt,
Om endast du använder riktigt mitt sätt
Att tända din pipa och röka.

Och har du till sist fått af docktorn besked
Att snart du är strukken ur menskornas led
Samt fri från att bråka och stöka —
Då klokast du gör att tä' dödsbudet gladt
Och, innan du ännu sagt verlden godnatt,
Med döden en fredspipa röka.

Qvinnan är en himmel full af hin håle.

Qvinnans mun kan hyckla, kan ljuga.
Men hennes blick bedrager ej. Det är en af de få Guds
gåfvor som jorden ännu icke lyckats förfalska.

De vackraste qvinnorna äro högst sällan de klokaste,
eller hafva åtminstone svårast för att vara det.
De flesta fredelser lägra sig kring det vackra ansigtet,
liksom de flesta insekterna kring den största sockerbiten.
Glädjen och smärtan växa ju på samma rot
liksom rosen och törnet.

Förlåt.

Förlåt! Ack kära lilla ord,
Att du fins till hur väl!
I ångerns stund du bryggan är
Emellan själ och själ.

När till exempel liten pilt
I lekens vilda fart
Sin lexa glömt, — med ett förlåt
Han mamma blidkar snart.

När ynglingen sin flicka ser
I tårar för hans skull,
Är ett förlåt, ett hjertevarmt,
Långt mera värdt än guld.

När vänner två försyndat sig
Och sårat grymt hvarandra,
Ej annat än ett ömt förlåt
Dem åter närma kan.

När bittert tal har flugit kring
Och gifvit hugg och slag,
Har ett förlåt den samma kraft
Som solen om vinterdag.

Skr. Nov. 30 1895 i Schooner Three Sisters
i väktun af Capt George Hawkins

Förlåt, ~~ack~~ förlåt! Ack lilla ord,
Att du fins till hur väl!
Af dig hon bärs till himlen opp
En gång vår arma själ.

Välsignelse åt dig du ord.
Din makt skall ej förgå!
På dig man lefva kan, jag tror,
Och dö på dig också.

Ord äro små ting, men som ofta slå hårdt nog. I allmänhet slösar man så med dem att man alldeles glömmer deras dolda makt. I rätt tid uttalade, falla de som solsken, dagg och det befruktande regnet; i otid blifva de som frosten, haglet och den förödande stormen. Många tala som de känna och tänka, utan att beräkna verkan deraf, och ändå bli de förvånade om någon finner sig sårad, förolämpad.

Man bör inte vara så nogräknad här i ~~lifvet~~ verlden; man bör inte förakta en ädel ros derför, att tillfälligtvis en brännässla slingrat sig kring dess stjelk. Lösgör varligt rosen ur dess fängsel, plantera om den i annan jord, och hon skall tacksamt blomstra för dig allena.

Nyårshelsning

En nyårshelsning vill jag eder sända,
I kära folk från älskadt fosterjord;
Men hur jag än vill tanken omkring vända
Så tyckes det vara svårt att finna ord
Att hjertats toner uppå papper skrifva
Och den, som kunde rätta ljudet gifva!

Ett godt nytt år jag kan och vill er önska
På denna stund ur djupet af min själ.
O, måtte eder lefnadsbana grönska,
Så att det ständigt månde gå er väl.
Så barn och barnbarn må vårt minne vårda
För hvad vi uti lifvet så och skörda!

Må vi vår sträfvan ständigt uppåt rikta
Från jordens stoft upp till ett högre mål!
Må kroppens och själens krafter aldrig svigta
Må Gud få lägga i vår vilja stål;
Så skall han till ett mäktigt folk oss dana,
Långt mer än nu vi kunna tro och ana.

Ja ~~måtte vi~~, som fordom våra fäder
För rätt och sanning kämpa lifvets strid.
Ej hölja allehanda lärdomsväder
Som icke gifva hjertat någon frid!
Må kärleken få våra hjertan värma,
Så att vi mer oss till hvarandra närma!

Må afundsjukan ständigt från oss flykta
Till okänd trakt långt ner i glömskans natt!
Må egenkärleken med sin lykta
Få sprida ljus. Dess sken är allt för matt.
Må hvar man rent för egen dörr nu sopa.
Och ej om andras fel och brister ropa!

Må nya året bära i sitt sköte
Din fröjd, din lycka, önskas varmt af mig!
Må själens bästa vän få stamma möte
Uti ditt hem att lyckliggöra dig!
Ja gif, o Jesu, oss nu fröjd och lycka!
Må du vår själ i högtidsdrägten smycka

Strömmen vid sitt utlopp kan icke vara lika klar och ren som han var vid sin källa

---

Ingen annan bör lossa på kärlekens bindel än den som sjelf bär den.
Ty hvem svarar oss för att vi kunna läka de sår vi gifvit, eller till fröjd förvandla den smärta vi väckt!

Den quardröjande purpurglansen i vestern visar nog hvad solen gömt sig
Hvad som gör vänskapen oupplöslig och ökar dess behag, det är visheten deruti.

Känn dig sjelf

När vi på vägen vandra Här nere i plågans dal,
Hvad båtar att nästan klandra Och honom bereda qval;
Hur uselt att förkättra En ann; med hånande ton!
Sök du, min vän, förbättra I stället din egen person!

Så gerna vill man ropa Om laster och fel hos en ann;
För egen dörr att sopa Man hvarken vill eller kan.
Ett grand i nästans öga Vi vanligen finna svårt,
Men bry oss ofta föga Om bjelken, vi ha i vårt.

När två hvarandra råka, Förnimmes af ord en ström
Om andras fel de språka — Sig sjelfva ge de beröm.
Nej, aldrig fans det maken Till vänner, sagande då;
Men strax de tala på baken, Då andra de träffa på.

I kaffesystrarnes gille Går sladder kring bordets rund,
Bespottas dygd och snille Med gift ifrån tandlös mund.
Lik torra löfvens prassel Vid susande höstvinds lek,
Det är ett tisel och tassel Om ränker och brott och svek.

Der tätast mörkret faller Och samvetsrösten är stum
Man tror på kärings-valla Som på evangelium.
Vill sjelf du gerna vandra På lasternas dunkla stig
Då tror du och att andra I uselhet likna dig.
När du mot lagen bryter På andra din skuld ej hvälf!
Hvad båtar, att du skryter? Håll mun! Lär känna dig sjelf!
Och mins hvad nazarenen Gaf brydsamma män till del:
Den kaste första stenen, Som sjelf är förutan fel!

Jakob Bengtsson

Hoppet.

Hoppet är en gudagnista, Oss till tröst på jorde färden,
Och det är det allra sista, Som vi lemna här i verlden.
Det är med i alla skiften, Ifrån vaggan intill griften
Lyser från den här planeten Ända in i evigheten.

Hoppet det är lifvets ankar Och ett präktigt ett tillika
Ty det håller våra tankar Fast vid målet dit vi fika
Slinta kan det, men på stunden Tar det nya tag i grunden —
Det kan svigta dessemellan Men det brister ytterst sällan.

Alla hoppas här i lifvet, Om och mer och mindre sedligt —
Mångens hopp är öfverdrifvet, Andras nästan för beskedligt.
Liten pilt som vaktar fåren Hoppas att bli kuck med åren —
Predikant bland metodister, Ecklesiastik minister.

Den som för sin utkomst jagtar Hoppas på [illegible] han behöfver.
Den som uti nöd försmäktar Hoppas att det skall gå öfver.
Flickan hoppas intill trettio Att bli fru — det har hon rätt i
Enkan inpå sjuttiotalet Hoppas än, fast det är galet.

Bonden hoppas att få njuta Lifvets qväll på egna gården,
Tiggargubben att få sluta Sina dar på fattiggården,
Hur de vexla våra öden,
Hoppet följer oss i döden —
Lyser från den här planeten
Ända in i evigheten. Gösta

Written Febr. 2 nd 1897
Hopeta

Tålamod

En konst jag lärt uppå den stig Jag lått mig förlagt att vandra.
Den konsten vill jag lära dig, Sen kan du lära den åt andra.
Ett välkändt ordspråk lyder så: För gammal ingen när att lära
Och vet du nog lär men ändå Ty konsten är ej tung att bära.

Men förrn vi börja, var så god Och lugna dig, det kan behöfvas —
Ty konsten heter tålamod Och läres säkrast af att öfvas.
Alltså ej något hafs och fläng — Reson i ord och lugn i tonen;
Ej tålamod är den refräng Som genomgår den här lektionen.

Vi har så fasligt godt om tid Onödigt fjerk mig ej bekupar —
Går dagen åt, far bli dervid Jag hoppas vi får flera dagar.
Tillåt mig skrifva en notis, Dröj medan ett par bref jag bryter —
Det går så bra på alla vis, Blott inte tålamodet tryter.

5. Jo ser du, saken den är så, Att om oss lyckan ryggen vänder,
Om svårigheter komma på, Som ju gunås så ofta händer, —
Om sorgen visar sin gestalt, Om sjukdom våra krafter bryter — —
Vi kunna öfvervinna allt Blott icke tålamodet tryter.
Om det går uppåt eller ner Får oss på lifvets dunkla kosa;
Om vi få mindre eller mer Af denna verldens pretiosa —
Om trohet sviker, kärlek dör Och vänskap sig i hat förbyter,
Vi kunna ha ett gladt humör, Blott tålamodet icke tryter.
Det är den konst som jag har lärt, Att lifvets börder tåligt bära —
Det vore mig oändligt kärt, Om du den konsten ville lära.
Jag ber dig vara viss derpå, Att hur din lefnadsdag förlyter
I hvarje prof skall du bestå, Blott aldrig tålamodet tryter.

Febr 3 d 1897 [illegible]

En Faders råd till sin son.

Min kära son, tag väl i akt De råd till dig jag ställer:
Tro inte allt, som blir dig sagdt Och hälften icke heller.
Tro heller ej om en och hvar, Att falsk han är och ljuger;
Begagna det förstånd du har Och pröfva hvad som duger.
Af faror full är lifvets stig Det vill jag icke dölja;
Derför om skalkar locka dig, Så akta dig att följa.
Det är så lätt för unge män Att orätt kosa drifva
Men till att komma rätt igen Kan ganska kinkigt blifva.
Sjelfständig var och fördomsfri Och bryt dig sjelf din bana —
Låt verksamhet din glädje bli Och punktlighet din vana.
Se till att ingenting förmår Dig ur din jemnvigt bringa —
Blif ödmjuk om du välde får Och nöjd om du blir ringa.
Att hjelpa den som hjelp begär, Slikt låt dig väl behaga
Det vida saligare är Att gifva än att taga.
Låt gerna handen öppen bli Till gåfvor oförtruten.
Det kommer ingenting uti Den hand som fast är knuten.

Hvarthän du styra må ditt tåg På vida jorderingen,
Var höflig emot hög och låg, Men likväl kryp för ingen!
Gör stadts din pligt hvarthän det bär Och håll ditt ord tillika —
Och tänk som så: det bättre är Att svikas än att svika.

Sist vill jag dessa tvänne bud Uti ditt minne fästa:
Du framför allt må frukta gud Men älska och din nästa.
Tro mig, om dessa råd du tar Till ledning uppå färden,
Du ingenting att frukta har I hela vida verlden.

G—a

[illegible] 1897 [illegible]

Det skadar aldrig att försöka.

Hvartill man duger kan man aldrig veta,
Så länge ej sin kraft man pröfva fått —
Och äfven om man söker svaret leta,
Det är ej sagt man hittar det så brådt.
Man kommer kanske aldrig på det svara,
Hur frågan än man ventilera vill;
Men äfven också saken krånglig vara,
Är det dock ingen skam att bjuda till.

Att samla penningar i detta lifvet
Är menskans lust i hvarje land och stat,
Och det är äfven en och annan gifvet
Att komma till ett lyckligt resultat.
Ett ordspråk säger ju att trägen vinner —
Den satsen må ju gälla hvad den vill,
Men om man också inga slantar finner
Är det väl ingen skam att bjuda till.

Att vinna ära uppå jorderingen
Man aflas jämt förutan rast och ro;
Och helt och hållet liknöjd är väl ingen
För ärans lockelser, hvad jag kan tro.
Visst är att inga medel man får spara,
Om upp till ärans högsta spets man vill —
Och kommer man ej dit, det må så vara,
Det är ej någon skam att bjuda till.

Att kunna hålla tal det är ju vigtigt
Och stundom kan det också vara bra;
Men skall som talare man lyckas riktigt,
Får man naturligtvis talanger ha.
Fåvn man försökt man får ej modet fälla,
Och ett försök kan göras när man vill —
Går det på tok, så får den satsen gälla:
Det är ej någon skam att bjuda till.

Att kunna vara uti allt bekummen
Som Job så tålig uti lifvets strid,
Att kunna, när det gäller, hålla munnen
Och inte prata något alls bredvid —
Att vänta något slikt är kanske löjligt,
Men dock för egen del jag säga vill
Om det i sjelfva verket ej är möjligt
Är det dock ingen skam att bjuda till.

Att taga lifvet lätt när alltredan
Man både sorg och brist fått pröfva på.
Att munter vara uti ny och nedan,
Det kan väl hända att det ej vill gå.
Men hålla modet uppe det är vigtigt
Ty allt för lätt gunås det sjunka vill —
Och om det också inte lyckas riktigt
Så är det ingen skam att bjuda till.

G:a.

[illegible] d. 9 Mars [illegible]
C. Emil Öberg

Vänskap.

Jag vänner haft och vänner har Jag vänskap fått och vänskap gifvit:
Dock mången gång i mina dar Jag på den varan lurad blifvit.
Nu börjar jag att dra mig smått, Att mera efter vänskap jagta:
Jag den erfarenheten fått, Att knappt en tredjedel är äkta.

Jag glad min arma vänskap skänkt Och tagit vänskap mot besvärligt,
Ty jag om andra menskor tänkt, Att de som jag har menat ärligt.
Nu af erfarenhet jag vet, Att vänskapen just ej så sällan
Är blott och bart en artighet Att nyttjas man och man emellan.

När vännen säger »Ack så mällt, Att du kom hit din vana trogen«.
Då är det stundom så bestält, Att han mig önskar rätt åt skogen.
Han ber mig främsta platsen ta, Och pysslar om dig snabb och trogen
Men tänker »Om du ville dra Dit pepparn växer utmed vägen!«

Och ständs står denna regel qvar:– Då vännerna oss öfvergifva,
Skall den som bästa vännen var Vår allra största ovän blifva.– – –
Ack kära läsare jag ber, Ej efter många vänner jagta,
Ty bland den vänskap man digger, Är icke tredjedelen äkta. G. a.

———

Qvinnan ser hos en snillrik man endast hans fel och hos en dum endast hans förtjenster. a. b

Att vara herre öfver sig sjelf är att herravälde kanske det svåraste på jorden. a. b

På lifvets stig.

Att lifvet är besvärligt, Det har man reda på,
Men för att tåla ärligt Man älskar det ändå.
Om dagar som försvunnit Man granskar öfver lag.
Nog har man glädje funnit Såväl som obehag.

Fast namnat sorgens stjerna Vår gamla jord har fått,
Man önskar icke gerna Att lemna den så brådt.
På ganska goda grunder Man tycker litet hvar:
Visst ha vi mörka stunder Men äfven ljusa dar.

Har vägen sina branter Och tröttnar man att gå,
Så finnas dikeskanter Som man kan hvila på–
Och en gång jämnas färden, Det kan man räkna at.
Ty värsta brant i verlden Skall en gång taga slut.

På våra skilda kosor Vi törnen träffa på;
Men äfven friska rosor Oss bjudas då och då–
För ros på blomstertufva Väl törnet glömmas kan:
Det bättra och det ljufva Får väga upp hvarann.

Om någon gång vi tycka Vårt lif i sorg förbytt,
Så kommer fröjd och lycka Och tager vid på nytt.
Det ena som det andra Sin tid, sin plats har fått–
Vi ha ej skäl att klandra Den verld oss Gud beståt. G. a.

13 Feb 1895

Till min sorgsne broder.

Hvi är du utaf sorg betagen För detta lifvets små besvär?
Så länge du har bröd för dagen, Du ju för dagen tryggad är.
Låt högre makter för dig råda, När dagar komma dagar gå —
Om du får morgondagen skåda, Blir det väl utväg äfven då.

Sköt dina pligter lugnt och stilla, Tag nöjd hvad lifvet dig beslår
Och var belåten med det lilla, Om du det större icke får.
Du har ej någon rätt att klandra Din mindre goda lott ännu,
Det finnes millioner andra, Som ha det svårare än du.

Hvad gör det om din rock är sliten Och hatten klen och västen sprackt —
Är du ej skyldig för habiten, Så kan du bära honom kackt.
En lappad sko du väl kan slita En tid bortåt förutan knot —
Den som fått pjexorna på krita, Han står på mycket sämre fot.

Om under det att stormar rasa Din fönsterruta går i kras,
Så täta gluggen med en trasa, Tills du får råd att köpa glas.
Tänd eld uti din gamla gryta Och värm din huttrande gestalt —
Och skulle bränslet vilja tryta, Försök att taga saken kallt.

Var glad hur verlden än sig vänder Var lugn då tiden synes dig svår —
Det knallar ju en dag i sänder, De svinna månader och år.
Snabb nog blir lifvets färd för mången, Ty tidens bantåg går i trafv,
Och man är framme vid perrongen, Förrän man väl vet ordet af.
Vårt lif har mycken sorg och smärta, Och derför just jag manar så:
Gif glädjen plats uti ditt hjerta, Den främsta plats, som hon satt få. —
Var glad det är mitt råd det bästa, Och det är äfven himlens bud —
Var glad så fröjdar du din nästa, Var glad så prisar du din Gud.

Svar till en gammal vän.

Uti ditt bref af den och den Du frågar hur jag mår.
Tack gamle hederlige vän, Det knallar ju och går —
God min gunås man hålla må, Fast det ibland är trist,
Men att det stundom kostar på, Det är då sannt och visst.
Du frågar hvad jag tar mig för, När det bär allt ikring. —
Jag ena stunden nytta gör, Den andra ingenting.
Jag ligger, sitter går och står Och vankar af och an —
Om jag ett uttryck låna får: »Jag gör så godt jag kan.»
Du frågar hur sig platsen ter. Mitt svar det lyder så:
Om arket fullt jag skrefve ner, Det räckte ej ändå.
En lånad fras jag griper an, Den skall besked dig ge:
»Ej slik natur beskrifvas kan, Å nej, den skall man se.»

Du frågar om vårt samhällsskick Och om dess karaktär —
Jag önskar att du skåda fick Hur prasktigt tolket är.
Rangskalan, äfven den sig ter I rätt normal gestalt:
En mindre har, en [illegible] mer — — Så är det öfverallt.

Så frågar du, om då och då Små nöjen ställas till —
Ja till och med att välja på, För den som kan och vill.
Om sommarn dansas det ibland I parken fritt och snart,
Och under vintern upp på »Grand» Plär N. N. ha sin bal.

Haf öfverseende, jag ber, Med raderna du fått —
Jag hinner inte skrifva mer I dag, ty jag har brådt.
Helt korta svar jag skrifvet ned I denna enkla bit;
Vill du ha närmare besked, Så får du komma hit.

Mindre pretentioner, mera tålamod.

Hvarför suckar du och klagar,
Hvarför ståds vid klent humör?
Hvad i alla mina dagar
Har du jämt att knota för?
Bort med tråkiga fasoner,
Skåda verlden ljus och god — — —
Litet mindre pretentioner,
Litet mera tålamod

Är din hälsa ej den bästa,
Tålamod du bruka må,
Det kanhända att din nästa
Fått ~~det~~ en klenare än då.
Du får litet skoskaf kinkar,
Säg, hvad är väl det för sätt?
Mången ~~på ett~~ en på träben linkar
Och tar ändå saken lätt.

Möjligt, att dig verlden gifvit
Föga af sin gyllne skatt —
Möjligt, att du stundom blifvit
Gäckad och tillbakasatt.
Jag vill icke disputera,
Att det icke varit så,
Men jag påstår, du fått mera
Än du har förtjent att få.

Tacka Gud som velat mäta
Till din nödtorft dagligt bröd —
Det fins folk, som ej kan äta,
Midt uppi sitt öfverflöd.
Låt din granne vinet spilla
Bäst han både vill och kan —
Om du lyckas hungren stilla,
Mår du lika bra som han.

+ Stundom skall du kanske tycka
Idel sol hos nästan ler,
Men hvad vet du om den lycka
Du hos dina likar ser?
Om i djupet af hans hjerta
Just i denna stund du såg,
Kanske outsäglig smärta
Under glada ytan låg.

+ Blygas borde du att klaga,
Sorgen dig ej böjt ännu —
Tusen andra fått att draga
Vida tyngre kors än du. —
Bort med löjliga fasoner,
Skåda verlden ljus och god —
Litet mindre pretentioner,
Litet mera tålamod!

Ga.

Written the 1st March 1898 in SS Titus

På lifvets stig

F Svårigheter städs oss möta
På vårt jämmerliga klot —
Fins för nöden hjelp att finna
För eländet någon bot?
Ack, vi kunna icke hindra
Pröfningen att hälsa på,
Men vi kunna smärtan lindra —
Och det är ju vackert så.

Ganska mycket kan man tåla,
Om man blott har vilja god —
Godt humör är halfva lifvet,
Andra hälften tålamod.
Hända kan det, att man svigtar
Under bördan, trött och svag.
Sådant eggar dock och manar
Till att taga bättre tag.

Egen börda kan man bära
Lugn och tålig, som sig bör,
Om man tar den som den bjudes,
Utan knot och misshumör. —
Föga hjelper det att klaga
Öfver mödor och besvär,
Bästa sättet är att taga
Detta lifvet som det är.

Andras bördor kan man lätta
Lindra, lossa, om man vill —
Man kan stödja, man kan leda,
Och det hjelper alltid till.
Om i sjelfva hufvudstycket
Ringa gagn man bringar an,
Man i alla fall gjort mycket,
Då man gjort så godt man kan.

Ingens kraft var än för ringa,
att den svage bringa stöd;
Ingen saknar helt förmåga
Skingra sorg och lindra nöd. —
Om till fullo mot behofvet
Hjelpen alltid ej förslog,
Den som gjort hvad han förmådde
Gjorde alltid mycket nog.

F Alltid någon hjelp skall spörjas,
Då som bäst det tarfvas stöd —
Alltid någon räddning finnes
Äfven i den största nöd. —
Godt humör är första budet
Tålamod är numro två —
Har man lärt sig dessa båda,
Lifvets lexa kan man då.

G. a

Ga 12/5 1897

Vid min Moders graf.

Allbeherrskare, hvars namn är död
Du ryckte ur vår famn
En älskad mor, mitt enda stöd,
Och fåfängt hennes namn
Vi arma klaga – men ej svar
Från hennes stumma läppar tar!

O, Syskon! vänner! Gråten än
De tårar, hon är värd!
En sådan mor, en sådan vän
Knappt någon är beskärd.
Hon gjorde godt och ville rätt
På hvarje vis, på tusen sätt.

Ditt minne lefva skall hos mig,
Följufvande min lott.
Det lysa skall min dunkla stig,
Tills jag ur tiden gått.
Det hejda skall mitt vilda lopp
Och skänka hugnad, tröst och hopp.

Ja, det skall mången blomma strö
På vägen till min graf,
Då mina sorger, trojder dö
I Lethes djupa haf.
Då skall den bilden sväfva än
För mig – – o mor! Min bästa vän.

Farväl! Om du min stämma hör,
Djupt klagande i dag,
Om hon som förr, ditt hjerta rör
I englars glada lag,
Då är jag nöjd, då vet jag väl,
Du manar godt för vilsen själ.

Då vet jag, att du öfverger
En stund allt då och då
Af herrligheten, som sig ter
Der uppe i det blå;
Att egna oss en vänlig blick,
Som klaga öfver, att du gick.

Hoppet är en stjerna. Ju mörkare fältet är, desto klarare lyser stjernan.

Det är mera hedrande att mottaga en förtjust, som man förtjenar, än en belöning som man ej är värd.

Lyckan eller njutningen lemnar alltid något öfrigt att önska; men kärleken intet, ty den är nog i och för sig sjelf. Må den älskande i evighet stå qvar på sin piedestal! I stället för att omfamna henne som qvinna, tillbed henne som Gudinna, och intet i verlden skall störa illusionen!

Mars 1st 1898

– Ingen afund.

Du ser med afund på din nästa
Och menar, att han har så godt,
Men du bedrar dig för det mästa
Och dömmer efter skenet blott. –
Ett rum du har och han har fyra,
Betydlig skilnad är det ju –
Men fyra gånger mer i hyra
Betalar också han än du.

Din granne, han har gas i trappan
Och din är mörk hvarenda kväll –
Hans fru har pälsvärk uti kappan.
Din fru har endast tunn flanell.
På sådant är ej stort att lita –
På skuld kan gasen lysa grant,
Pelskappan kan ha köpts på krita,
Men foderkappan per kontant.

Din granne går i aftonsången
Och plats i friköpt bänk ses ta,
Du väljer dig en plats på gången
Och hör predikan lika bra.
Guds ord det lär väl kunna hitta
Till hvarje vrå af templets ring –
Men pengar kostar det att sitta,
Att stå det kostar ingenting.

På grannens barn din blick du sänker,
Det välklädt är från topp till tå –
Du ser på eget barn och tänker:
Hvarför skall det i trasor gå?
Hans barn ett sjukligt lynne äger,
Din älskling, den är glad och yr –
Glöm ej, att hälsa mera väger,
Än dräkten, var den än så dyr.

Om du skall draga paralleler
Emellan andras lott och din,
Så kom ihåg, att främst det gäller
Att skåda djupt i saken in.
Glöm ej, att skenet lätt bedrager;
En skrumpen frukt kan smaka bra,
Och ros, som prunkar skär och fager,
Kan ganska hvassa törnen ha.

Mars 1st 1898

Den som förargar sig öfver sin nästa är lik den som vill hugga till andra men hugger sig sjelf i fingret, och det har man ju värst ondt af sjelf.

Det gifves ögonblick i vårt lif, då ett hårdt ord icke skulle kunna uppvägas af all verldens gods och guld.

Endast den som sjelf förtjenar lyckan har förmåga att lyckliggöra andra.

Hur det låter, när man skrifver vers.

F För dig i dag jag qväder, Min engel söt och täck—
Ty kätten sådant väder Och sådant uselt bläck!
Jag vill en gång dig sända, O, flicka, flink och rask—
Nej jag får pipan tända, Hvar är min tändsticksask?

Och sången blifver denna, O, du mitt allt min del—
Det var en gräslig penna Att vara hård och stel!
För din skull kommer bloden Uti mitt bröst i drift—
Nej jag får ner i boden Och köpa mig ett stift.

Den trognaste bland slafvar Dig väntar klockan sju—
Hur är det nu man stafvar Till ordet »rangdevu»?
Jag väntar vid din stuga, Vid stätta och vid led—
Det var en envis fluga, Som ej kan hålla fred.
O, att med dig få skalkas En stund i skämt och lek!—
Der ser jag »brefvis» nalkas, Ack den som finge »rek»!
Med dig i parkens gömma. Hur timman snabbt skall fly—
Hon må väl aldrig glömma Att taga paraply.
° Ack, hvad får jag ej lida, Då icke dig jag ser—
Se der går vackra Ida Och hennes kavaljer.
Hvar flicka här i staden Jag hatar utan prut—
Nej vänta— den der raden Tror jag man stryker ut.

F Förutan dig på jorden Mitt lif en öken blef—
Så skall man lägga orden, När man skall skrifva bref.
Och dig skall jag bli trogen Trots öde, nyck och slump—
Nej drä; nu rätt åt skogen, Der satte jag en plump.

Var Glad

Jag kan ej med att sörja Och taga dagen tung,
Jag vill af lifvet njuta som om jag vore ung—
Jag än vill glädjen smaka Och nöjet pröfva på:
Tids nog de dagar komma Då man kan tråkigt få.

Jag dväljes, ack så gerna, I glada vänners lag,
Och hör jag andra skämta, Så skämtar äfven jag.
Jag på supé och sexa Går gerna med en vän,
Och är jag stadd vid kassa, Så bjuder jag igen.

På kafferep bland damer Jag gerna sitta vill:
Jag spelar kort bland herrar, Då det ibland bär till,
Jag sjunger efter noter Och läser uti bok—
Och vitsar som en glatting Och pratar som en tok.

Jag promenerar gerna Omkring i skog och mark,
Der man får plocka blommor Och skära namn i bark—
Jag tycker om att gunga Kring holme, ö och skär,
Omgifven utaf vänner Så många båten bär.

Jag är så lätt i hågen, Jag är så glad och fri—
Det kan väl icke vara Just något ondt deri.
Jag vill af lifvet njuta, Vill glädjen pröfva på—
Tids nog de dagar komma Då man kan tråkigt få.

Written Nov 1st 1898 in SS [illegible] inside Great Barrier reef.

Saturday 5/10 1895 in (Herbertshöhe) Baalum New Brittain

Very light south east breeze. Crew painting ships,
The Captain says I am mad. I most emphaticaly deny
this assertion, between the Captain and his crew, which
is composed of (Cook and one A.B. are swedes) The Captain
is also a swede, And one A.B. a Dane. The are trying to
run me ~~out~~ from the ship. I am an Irishman and the
only Brittisher onboard the ship. And all I want is
the Captain to bring me a Doctor and prove I am mad.
I wish the Captain would bring me before the German
Authorities, there beeing no English Consul here to
advise me what is best to do. finished painting Ship
at $4^h 30^m$ p.m. The Captain went onshore at 6 p.m.
Returned to ship at $10^h 30^m$ p.m. brought no Doctor with him.
I must again deny that there is any thing the matter
with me. If what the Captain say be true then I say
I am not fit to have charge of the Watch. This ship is
the Captain tells me insured there I say what do he
want a Madman for Mate for. I Michael McCarthy
dey that I am mad or that there is any madness
in my family this is a most serious charge to bring
against any man as it may be the means of
keeping me out of employment. 2

Sunday 6/10.95 at 7^h a.m. The Captain says I am mad
in the presence of Mr William Elliot Carpenter
living at Herbertshöhe he having come onboard in a
boat. This word mad the Captain has repeated
a number of times loud enough for every one
to hear. he went ashore in the boat with Mr
William Elliot. It is now $9^h 30^m$ A.M. and the Captain
has not returned to the ship yet with a Doctor.
If I am mad why leave me in charge of the ship.
I Michael McCarthy am a Roman Catholic if it is
for my creed the are persecuting me I am proud
of it. I know he has a countryman of his own to
put in my place, but untill he send me to Sydney
N.S. Wales according to the ships Articles I will
remain where I am. I am to be paid of in Sydney N.S. Wales
my wages must be paid untill I arrive there
according to ships articles. I dont want to leave
the Three Cheers I want to go to Sydney in her
I like this climate I am quite happy and willing
to live under the German flag But if I am mad
as the Captain says I have no buiness onboard the
ship, If not it is a libell on my character which
the Court of in N.S. Wales will have to prove.
If the Captain can prove me mad I got no more to say
My Character is at stake I want this thing rectifeed.
It is now $8^h 30^m$ P.M. feeling unwell and the Captain not
being onboard all day with the Doctor I must Go to bed
I dont expect to be able to do any work to morrow as this
constand growling would kill any one hoping the Captain
will come onboard and make some arrangement for
me to leave the ship.

Please read this and make some arrangement for me to leave the ship this constant worry is no good for either of us. ofcourse if I am mad as you say I am not fit to take charge of the Watch. M. McCarthy
P.S. After thinking the matter over it is the best conclusion I can come to but first you must bring the Doctor so as I will know how to meet you at Sydney. for Capt. Randall